നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം. ഇത് നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെയും കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

എ. നവീൻചന്ദ്ര സ്റ്റീൽസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ്

v.

സ്രേയി ഇകിപ്മെന്റ് ഫിനാൻസ് ലിമിറ്റഡ് & മറ്റുള്ളവർ.

(2020 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 4230-4234)

2021 മാർച്ച് 1

[ജസ്റ്റിസ് റോഹിന്റൺ ഫാലി നരിമാൻ, ജസ്റ്റിസ് ബി. ആർ. ഗവായ്]

പാപ്പരത്ത നിയമം, 2016 - വകുപ്പുകൾ.7, 9 - കമ്പനി നിയമം, 1956 - വകുപ്പുകൾ.391-393, 446 - കമ്പനി നിയമം, 2013 - വകുപ്പുകൾ.230(1), 279, വകുപ്പ്.434(1)(സി) യിലെ അഞ്ചാമത്തെ വ്യവസ്ഥ - തീർപ്പാക്കാത്ത പിരിച്ചുവിടൽ നടപടികൾ- എൻസിഎൽടി മുമ്പാകെ വകുപ്പ്.7 പ്രകാരം ഫയൽ ചെയ്ത ഹർജി - നിലനിൽപ്പ് - വിധി:പാപ്പരത്ത കോഡിലെ വകുപ്പ്. 7 അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ്. 9 പ്രകാരമുള്ള ഒരു ഹർജി എന്നത് ഒരേ കമ്പനിക്കെതിരെ ഫയൽ ചെയ്യാവുന്ന പിരിച്ചുവിടൽ നടപടികളാൽ ബാധിക്കപ്പെടാത്ത ഒരു സ്വതന്ത്ര നടപടിയാണ് -പിരിച്ചുവിടൽ നടപടികളുടെ ഏതെങ്കിലും "അടിച്ചമർത്തൽ" വകുപ്പ് 7 ഹർജി തീരുമാനിക്കുന്നതിൽ ഒരു ഫലവും ഉണ്ടാക്കുകയില്ല, അത് അതിന്റെ യോഗ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ വിചാരണ ചെയ്യേണ്ടതാണ് -2013 ലെ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ്.434(1)(സി)ൽ അഞ്ചാമത്തെ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരമുള്ള വിവേചനാധികാരം, വകുപ്പ്.7-ന്റെയും പാപ്പരത്ത നിയമത്തിലെ മറ്റ് വ്യവസ്ഥകളുടെയും മാനദണ്ഡങ്ങൾ പാലിച്ച കഴിഞ്ഞാൽ പാപ്പരത്ത കോഡ് പ്രകാരമുള്ള എൻസിഎൽടിയുടെ നിസ്സംശയമായ അധികാരപരിധിക്ക് മേൽ നിലനിൽക്കില്ല-ഒന്നാം എതിർകക്ഷി, എസിഎൽടിയുടെ മുന്നിലുള്ള പാപ്പരത്ത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 7 പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷയിലെ പിരിച്ചുവിടൽ നടപടികൾ തടഞ്ഞുവെന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം അപ്രസക്തമാണ്- ഒരു കമ്പനിയെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുന്നതിനായി വകുപ്പ് 7 അല്ലെങ്കിൽ 9 പ്രകാരം സമർപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഹർജിയെ, കമ്പനി പിരിച്ചുവിടുന്നത്തിലേക്കുള്ള ഹർജിക്ക് മറികടക്കാൻ കഴിയില്ല-വാസ്തവത്തിൽ,2020 എസ് സി സി ഓൺലൈൻ എസ് സി 1025 ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ആക്ഷൻ ഇസ്പാത്ത് ആൻഡ് പവർ പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് വി. ശ്യാം കേസിലെ 31-ആം ഖണ്ഡികയിൽ പരാമർശിച്ച അർത്ഥത്തിൽ, ഒന്നും തന്നെ

വീണ്ടെടുക്കാൻ കഴിയാത്തവിധം മാറിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല-ഇടക്കാല ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കി.

പാപ്പരത്ത നിയമം, 2016 - കമ്പനി നിയമം അനുസരിച്ചുള്ള ലക്ഷ്യം - ചർച്ച ചെയ്തു.

നിയമങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം:

പ്രത്യേക നിയമം v. പൊതു നിയമം - ചർച്ച ചെയ്തു - പാപ്പരത്ത നിയമം, 2016 - കമ്പനീ നിയമം.

നോൺ-ഒബ്സ്റ്റാന്റെ ക്ലോസ്-പാപ്പരത്ത നിയമം, 2016-വകുപ്പ് 238-വിധിച്ചു: വകുപ്പ് 238-ലെ നോൺ-ഒബ്സ്റ്റാന്റെ ക്ലോസ്, നിയമപരമായ വൈരുദ്ധ്യമുണ്ടായാൽ പാപ്പരത്ത നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രാമുഖ്യം നേടുമെന്ന് കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു-കമ്പനി നിയമം.

അപ്പീൽ തള്ളിക്കൊണ്ട് കോടതി

വിധിച്ചു:-1.1 പാപ്പരത്ത നിയമം നഷ്ടത്തിലായ കമ്പനികളെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുന്നതിനായുള്ള ഒരു പ്രത്യേക നിയമമാണ്, പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാനുള്ള എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും പരാജയപ്പെട്ടാൽ മാത്രമേ കമ്പനിയുടെ പ്രവർത്തനം അവസാനിപ്പിക്കുകയുള്ളൂ. നഷ്ടത്തിലുള്ള കമ്പനികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ കമ്പനികളെയും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഒരു പൊതു നിയമമായ കമ്പനി നിയമത്തെ അപേക്ഷിച്ച്, പാപ്പരത്ത നിയമം ഒരു പ്രത്യേക നിയമം മാത്രമല്ല, മറിച്ച് ഒരു വൈരുദ്ധ്യമുണ്ടാകുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരേണ്ട ഒന്നാണ്. അതിലെ വകുപ്പ് 238-ൽ ഒരു 'നോൺ-ബ്സ്റ്റാന്റെ' വ്യവസ്ഥ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു, ഇത് വൈരുദ്ധ്യമുണ്ടായാൽ പാപ്പരത്ത നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് മുൻഗണന നൽകുമെന്നത് കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. [ഖണ്ഡിക 14] [606-ജി-എച്ച്]

സിസ് റിബൺസ് (പി) ലിമിറ്റഡ് v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ, **(2019) 4 എസ്.സി.സി. 17: [2019] 3 എസ്.സി.ആർ. 535;** *അലഹബാദ് ബാങ്ക് v. കാനറ ബാങ്ക്*, **(2000) 4 എസ്.സി.സി. 406: [2000] 2 എസ്.സി.ആർ. 1102;** *ബേക്കമാൻസ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് (പി) ലിമിറ്റഡ് v. ന്യൂ കാൺപൂർ ഫ്ലോർ മിൽസ്*, **(2008) 15 എസ്.സി.സി. 1: [2008] 9 എസ്.സി.ആർ. 705;** *മദ്രാസ് പെട്രോക്കെം ലിമിറ്റഡ് v.ബി.ഐ.എഫ്.ആർ.*, **(2016) 4 എസ്.സി.സി. 1: [2016] 11 എസ്.സി.ആർ. 419- ആശ്രയിച്ചു.**

1.2 വകുപ്പ് 7 അല്ലെങ്കിൽ 9 പ്രകാരമുള്ള ഒരു ഹർജി, അതേ കമ്പനിയെ സംബന്ധിച്ച് ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള പിരിച്ചുവിടൽ നടപടികളാൽ ബാധിക്കപ്പെടാത്ത ഒരു സ്വതന്ത്ര നടപടിയാണ്. പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം പരിഗണിച്ച്, ഒരു പിരിച്ചുവിടൽ കമ്പനി കോർപ്പറേറ്റ് അവസാനത്തോട് അടുക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ പാപ്പരത്ത നിയമപ്രകാരമുള്ള നടപടികളായി പരിഗണിക്കാൻ പിരിച്ചുവിടൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ എൻസിഎൽടിയിലേക്ക് മാറ്റേണ്ടതുള്ളൂ എന്നത് വ്യക്തമാണ്. ഒരു കോർപ്പറേറ്റ് മരണം അനിവാര്യമാണെന്ന നിഗമനത്തിലെത്താൻ കഴിയുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ അല്ലാതെ, കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരന്റെ തൊഴിലാളികളും, അതിന്റെ കടക്കാരും, രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക താൽപ്പര്യത്തിൽ അതിന്റെ ഉൽപ്പന്നങ്ങളും ഉൾപ്പെടെയുള്ള പൊതു താൽപ്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് ആ കമ്പനിയെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാൻ എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും നടത്തണം.അതുകൊണ്ട്, 1956-ലെ കമ്പനി നിയമം വകുപ്പ് 446 / 2013-ലെ കമ്പനി നിയമം വകുപ്പ് 279 എന്നിവ പ്രകാരം, ഒരു പിരിച്ചുവിടൽ ഹർജി അംഗീകരിച്ചാൽ, ആ ഹർജിക്ക് പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന് കീഴിൽ ഫയൽ ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു വകുപ്പ് 7 അല്ലെങ്കിൽ 9 ഹർജിയിലൂടെ കമ്പനിയെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാനുള്ള ഏതൊരു ശ്രമത്തേക്കാളും മുൻഗണനയുണ്ടെന്നുള്ള അപ്പീൽവാദിയുടെ (പിരിച്ചുവിടൽ നടപടിയിലുള്ള കമ്പനിയുടെ ഓപ്പറേഷണൽ ക്രെഡിറ്റർ) വാദം അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല. 1956-ലെ കമ്പനി നിയമം വകുപ്പ് 391 മുതൽ 393 വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഒരു കമ്പനിയെ നഷ്ടത്തിൽ നിന്ന് കരകയറ്റാൻ ഉപയോഗിക്കാമെന്നത് ശരിയാണെങ്കിലും, 2013-ലെ കമ്പനി നിയമം വകുപ്പ് 230(1)ന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം, ലിക്വിഡേഷൻ ഉത്തരവിട്ടാൽ പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന്റെ നടപടിക്രമങ്ങളിലും ഒരു ഒത്തുതീർപ്പോ ക്രമീകരണമോ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയുമെന്നത് വ്യക്തമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു കാര്യം, കമ്പനീ നിയമപ്രകാരം പിരിച്ചുവിടൽ മാത്രമേ ഉത്തരവിടാൻ കഴിയൂ, അതേസമയം പാപ്പരത്ത നിയമപ്രകാരം പുതിയ മാനേജ്മെന്റിനെ കൊണ്ടുവന്ന് കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരനെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് പ്രാഥമിക ഊന്നൽ നൽകുന്നത്. ഈ കേസിലെ വസ്തുതകൾ അനുസരിച്ച്, ആക്ഷൻ ഇസ്പാത്ത് കേസിന്റെ 31-ാം ഖണ്ഡികയിൽ പരാമർശിച്ചതുപോലെ, ഒന്നും വീണ്ടെടുക്കാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിലേക്ക് എത്തിയിട്ടില്ല. [ഖണ്ഡിക 23, 24] [617-ഡി-ജി; 618-ഡി-എഫ്].

ജയ്പൂർ മെറ്റൽസ് & ഇലക്ട്രിക്കൽസ് എംപ്ലോയീസ് ഓർഗനൈസേഷൻ v. ജയ്പൂർ മെറ്റൽസ് & ഇലക്ട്രിക്കൽസ് ലിമിറ്റഡ്, (2019) 4 എസ് സി സി 227 : [2018] 14 എസ് സി ആർ 926; *ഡങ്കൻസ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് ലിമിറ്റഡ് v. എ.ജെ. അഗ്രോകെം*, (2019) 9 എസ് സി

സി 725 : [2019] 12 എസ് സി ആർ 830; *ഇന്നോവേറ്റീവ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് ലിമിറ്റഡ് v. ഐ.സി.ഐ.സി.ഐ. ബാങ്ക്*, (2018) 1 എസ് സി ആർ 407 : [2017] 8 SCR 33; *കലേഡോണിയ ജൂട്ട് ആൻഡ് ഫൈബേഴ്സ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് v. ആക്സിസ് നിർമാൺ ആൻഡ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് ലിമിറ്റഡ്*, 2020 എസ് സി സി ഓൺലൈൻ എസ് സി 943; *ഫോറെക് (ഇന്ത്യ) ലിമിറ്റഡ് v. എഡൽവെയ്സ് അസറ്റ്സ് റീകൺസ്ട്രക്ഷൻ കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്* (2019) 18 എസ് സി സി 549 – ആശ്രയിച്ചു.

ആക്ഷൻ ഇസ്പാറ്റ് ആൻഡ് പവർ പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് v. ശ്യാം മെറ്റലിക്സ് ആൻഡ് എനർജി ലിമിറ്റഡ്, 2020 എസ് സി സി ഓൺലൈൻ എസ് സി 1025 – പരാമർശിച്ചു.

1.3 ഒരു ഈടുള്ള കടക്കാരൻ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം അവസാനിപ്പിക്കുന്ന നടപടികളിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രനാണ്. അയാൾക്ക് ഈടായ വസ്തുക്കൾ, ഈ നടപടികൾ പരിഗണിക്കാതെ തന്നെ വിറ്റഴിക്കാവുന്നതാണ്. കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരൻ അഥവാ രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയുടെ ഈടുള്ള കടക്കാരനായ ഇന്ത്യബുൾസ്, കടം ഈടാക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി ഈടുവച്ച സ്വത്ത് സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടുന്നതിന് പുറത്ത് വെച്ച് വിറ്റിരിക്കുന്നു. ഈ വിൽപ്പനയാണ് ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയിൽ പ്രൊവിഷണൽ ലിക്വിഡേറ്റർ ഫയൽ ചെയ്ത കേസിലെ വിഷയം. ഈ വിൽപ്പന റദ്ദാക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയുടെ വിറ്റഴിച്ച ആസ്തികൾ സ്ഥാപനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ആവശ്യങ്ങൾക്കായി പ്രൊവിഷണൽ ലിക്വിഡേറ്ററുടെ കൈകളിലേക്ക് തിരികെ വരും. വിൽപ്പന ശരിവെക്കുകയാണെങ്കിൽ, രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയുടെ മറ്റ് ആസ്തികളും സ്ഥാപനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ആവശ്യങ്ങൾക്കായി പ്രൊവിഷണൽ ലിക്വിഡേറ്ററുടെ കൈവശം തുടരും. ഈ കേസിൽ, ഹൈക്കോടതിയിൽ തീർപ്പാകാത്ത സ്ഥാപനം അവസാനിപ്പിക്കാനുള്ള നടപടികൾ മാറ്റുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷയൊന്നും ഫയൽ ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിലും, ഹൈക്കോടതി സ്വയം 28.11.2019, 23.01.2020 തീയതികളിലെ ഉത്തരവുകളിലൂടെ രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയുടെ രേഖകളും ആസ്തികളും എൻ.സി.എൽ.ടി.-യിൽ തീർപ്പാക്കാത്ത വകുപ്പ് 7 പ്രകാരമുള്ള നടപടികൾക്കായി ഇന്റെറിം റെസല്യൂഷൻ പ്രൊഫഷണലിന് (ഐ.ആർ.പി.) കൈമാറാൻ പ്രൊവിഷണൽ ലിക്വിഡേറ്റർക്ക് നിർദേശം നൽകി. ഐ.ആർ.പിക്ക് പ്രൊവിഷണൽ ലിക്വിഡേറ്ററുടെ ചെലവുകൾക്കുള്ള തുക നൽകാൻ ഇതുവരെ സാധിക്കാത്തതിനാൽ ഇത് പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടില്ല. [ഖണ്ഡികകൾ 25, 26] [618-എഫ്; 620-സി-എഫ്]

എം.കെ. രംഗനാഥൻ v. മദ്രാസ് ഗവൺമെന്റ്, [1955] 2 എസ് സി ആർ 374 – ആശ്രയിച്ചു.

സെൻട്രൽ ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ v. എൽമോട്ട് എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോ., **(1994) 4 എസ് സി സി 159 : [1994] 3 എസ് സി ആർ 766;** *ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ക്രെഡിറ്റ് ആൻഡ് ഇൻവെസ്റ്റ്മെന്റ് കോർപ്പറേഷൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡ് v. ശ്രീനിവാസ് ഏജൻസീസ്,* **(1996) 4 എസ് സി സി 165 : [1996] 2 എസ് സി ആർ 960;** *ബോർഡ് ഓഫ് ട്രസ്റ്റീസ്, പോർട്ട് ഓഫ് മുംബൈ v. ഇന്ത്യൻ ഓയിൽ കോർപ്പറേഷൻ*, **(1998) 4 എസ് സി സി 302 : [1998] 2 എസ് സി ആർ 774 – പരാമർശിച്ചത്.**

1.4 വകുപ്പ് 7 ഒരു സ്വതന്ത്ര നടപടിക്രമമാണ്, അത് അതിന്റെ സ്വന്തം യോഗ്യതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതാണ്. അതിനാൽ, പാപ്പരത്ത നടപടിക്രമങ്ങളുടെ "അടിച്ചമർത്തൽ" പാപ്പരത്ത നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു ഹർജി തീരുമാനിക്കുന്നതിന് യാതൊരു സ്വാധീനവും ചെലുത്തുന്നില്ല. അതേ കാരണത്താൽ, വകുപ്പ് 7 അതിൻറേതായ ഒരു സ്വതന്ത്ര നടപടിക്രമമായതിനാൽ, ഏതെങ്കിലും തട്ടിപ്പ് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. 2013 ലെ കമ്പനി നിയമം വകുപ്പ് 434(1) (സി)-ലെ അഞ്ചാമത്തെ വ്യവസ്ഥ അനുസരിച്ചുള്ള വിവേചനാധികാരം, പാപ്പരത്ത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 7 ൻറെയും മറ്റ് വ്യവസ്ഥകളുടെയും മാനദണ്ഡങ്ങൾ പാലിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന് കീഴിലുള്ള എൻസിഎൽടിയുടെ തർക്കമില്ലാത്ത അധികാരത്തിന് മുകളിൽ നിൽക്കില്ല. 2020 ഡിസംബർ 18 ന് ഈ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച ഇടക്കാല ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുന്നു. [ഖണ്ഡിക 27][621-എ-ബി]

പരാമർശിച്ച കേസുകൾ

(2019) 18 എസ് സി സി 549 ഖണ്ഡിക 8 ൽ ആശ്രയിച്ചു

[2019] 3 എസ് സി ആർ 535 ഖണ്ഡിക 14 ൽ ആശ്രയിച്ചു

[2000] 2 എസ് സി ആർ 1102 ഖണ്ഡിക 15 ൽ ആശ്രയിച്ചു

[2008] 9 എസ് സി ആർ 705 ഖണ്ഡിക 16 ൽ ആശ്രയിച്ചു

[2016] 11 എസ് സി ആർ 419 ഖണ്ഡിക 17 ൽ ആശ്രയിച്ചു

[2018] 14 എസ് സി ആർ 926 ഖണ്ഡിക 18 ൽ ആശ്രയിച്ചു

[2019] 12 എസ് സി ആർ 830 ഖണ്ഡിക 20 ൽ ആശ്രയിച്ചു

[2017] 8 എസ് സി ആർ 33 ഖണ്ഡിക 20 ൽ ആശ്രയിച്ചു

[1955] 2 എസ് സി ആർ 374 ഖണ്ഡിക 25 ൽ ആശ്രയിച്ചു

[1994] 3 എസ് സി ആർ 766 ഖണ്ഡിക 25 ൽ പരാമർശിച്ചു

[1996] 2 എസ് സി ആർ 960 ഖണ്ഡിക 25 ൽ പരാമർശിച്ചു

[1998] 2 എസ് സി ആർ 774 ഖണ്ഡിക 25 ൽ പരാമർശിച്ചു

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത : 2020 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 4230, 4234.

2020 ഫെബ്രുവരി 7, 2020 സെപ്റ്റംബർ 21 തീയതികളിലെ നാഷണൽ കമ്പനി ലോ അപ്പലേറ്റ് ട്രിബ്യൂണൽ, ന്യൂഡൽഹി, 2019 ലെ കമ്പനി അപ്പീൽ (എ.ടി) (ഇൻസോൾവൻസി) നമ്പർ.1434, 2020 ലെ ഐ.എ. നമ്പറുകൾ. 811, 917/2020, 962/2020, 1587/2020 എന്നിവയിലെ വിധിയിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നുമുള്ള അപ്പീലുകൾ.

മുതിർന്ന അഭിഭാഷകരായ ഡോ. അഭിഷേക് മനു സിംഗ്വി, ശ്രീ. രഞ്ജിത് കുമാർ;അഭിഭാഷകരായ അരവിന്ദ് കുമാർ ഗുപ്ത, അമിത് ഭണ്ഡാരി, ശ്രീമതി. ഹെന്ന ജോർജ്, ശ്രീമതി. ശിവാനി ശർമ്മ, രവീന്ദ്ര സദാനന്ദ് ചിംഗാലെ എന്നിവർ അപ്പീൽവാദിക്കുവേണ്ടി ഹാജരായി.

മുതിർന്ന അഭിഭാഷകരായ ഗോപാൽ ജെയിൻ, ശ്യാം ദിവാൻ, അഭിഭാഷകരായ അഭിജിത് സിൻഹ, അരിജിത് മജുംദാർ, ഷാംബോ നന്ദി, ശ്രീമതി. അക്കാൻഷാ കൗശിക്, മനൻ ശിശോഡിയ, സ്നേഹാശിഷ് മുഖർജി, അനിരുദ്ധ് സംഗനേറിയ, സന്തോഷ് കുമാർ റേ, ശ്രീമതി. റിതുപർണ്ണ സന്യാൽ, സസ്വാത ഗാംഗുലി, ഗൗരവ് കേജ്രിവാൾ, ആദിത്യ കനോറിയ, അങ്കിത് കോഹ്ലി, പങ്കജ് സിംഗൽ, ധവാൽ വുസ്സോൻജി, റൂബിൻ വക്കീൽ, ശ്രീമതി. സോനം മ്ഹാത്രെ, ശ്രീമതി. സലോണി സുലാഖെ, ശ്രീമതി. കൃത്യ സിൻഹ, സൗരഭ് ചൗധരി, ശ്രീമതി. ആൻ മാത്യു എന്നിവർ എതിർകക്ഷികൾക്കായി ഹാജരായി.

കോടതിയുടെ വിധി പ്രസ്താവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് ആർ.എഫ്.നരിമാൻ

1. നാഷണൽ കമ്പനി ലോ അപ്പലേറ്റ് ട്രിബ്യൂണൽ (**എൻസിഎൽഎടി**) 2020 ഫെബ്രുവരി 07-ന് പുറപ്പെടുവിച്ചതും, 2020 സെപ്റ്റംബർ 21-ലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം തിരുത്തപ്പെട്ടതുമായ

വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ അപ്പീൽ ഉത്ഭവിക്കുന്നത്. അപ്പീൽവാദി, ഇവിടെ രണ്ടാം എതിർകക്ഷിയായ മെസേഴ്സ് ശ്രീ റാം അർബൻ ഇൻഫ്രാസ്ട്രക്ചർ ലിമിറ്റഡ് (**എസ്ആർയുഐഎൽ**) എന്ന, ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കമ്പനിയുടെ ഒരു ഓപ്പറേഷണൽ ക്രെഡിറ്റർ ആണ്. അപ്പീൽവാദിക്ക്, 2014-ലെ സംക്ഷിപ്ത കേസ് നമ്പർ. 626-ൽ ബോംബെ ഹൈക്കോടതി 2015 ഒക്ടോബർ 07-ന് പാസാക്കിയ ഒരു ഡിക്രി നിലവിലുണ്ട്. 2016 ഒക്ടോബർ 06-ലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് 2015 ഒക്ടോബർ 07-ലെ ഉത്തരവ് സ്റ്റേ ചെയ്യുകയും, ഹൈക്കോടതിയുടെ പ്രോത്തോനോട്ടറിയും സീനിയർ മാസ്റ്ററുമായി 14 കോടി രൂപ കെട്ടിവെക്കാനോ അല്ലെങ്കിൽ അത്രയും തുകയ്ക്കുള്ള ബാങ്ക് ഗ്യാരണ്ടി സമർപ്പിക്കാനോ എസ്ആർയുഐഎൽ-നോട് നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത് ചെയ്യുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടാൽ സ്റ്റേ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുമെന്നും ഉത്തരവിൽ പറയുന്നു. ഈ അപ്പീൽ ഇന്നുവരെ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. 2016-ലെ എക്സ്ടൻഷൻ ആപ്ലിക്കേഷൻ (എൽ) നമ്പർ 934 എന്ന ഒരു എക്സ്ടൻഷൻ ആപ്ലിക്കേഷൻ അപ്പീൽവാദി ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയിൽ ഫയൽ ചെയ്യുകയും, അതും ഇന്നുവരെ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടെന്നും കോടതി അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

2. 2015-ൽ, അപ്പീൽവാദി എസ്ആർയുഐഎൽ-നെതിരെ 2015-ലെ കമ്പനി ഹർജി നമ്പർ.1039 എന്ന പേരിൽ ഒരു ലിക്വിഡേഷൻ ഹർജി ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയിൽ ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നു. ഈ ഹർജിയും ഇന്നുവരെ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്.

3. ഇവിടെ മൂന്നാം എതിർകക്ഷിയായ മെസേഴ്സ് ആക്ഷൻ ബാർട്ടർ പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് (**ആക്ഷൻ ബാർട്ടർ**) എസ്ആർയുഐഎൽ-നെതിരെ ഫയൽ ചെയ്ത 2015-ലെ കമ്പനി ഹർജി നമ്പർ 1066, 5.90 കോടി രൂപ കെട്ടിവെക്കുന്നതിൽ എസ്ആർയുഐഎൽ പരാജയപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്ന് 2016 ഒക്ടോബർ 05-ലെ ഒരു വ്യവസ്ഥാപിത ഉത്തരവ് പ്രകാരം അഡ്മിറ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഈ ഉത്തരവിനെതിരെ എസ്ആർയുഐഎൽ ഫയൽ ചെയ്ത അപ്പീൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് 2017 ജനുവരി 17-ന് തള്ളി. അതേസമയം, അതേ ഉത്തരവ് പ്രകാരം ആക്ഷൻ ബാർട്ടർ ഫയൽ ചെയ്ത അപ്പീൽ അനുവദിക്കുകയും, എസ്ആർയുഐഎൽ കെട്ടിവെക്കേണ്ട തുക 5.90 കോടി രൂപയിൽ നിന്ന് 18 കോടി രൂപയായി ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു. 2017 ഫെബ്രുവരി 27-ലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം, എസ്ആർയുഐഎൽ ഫയൽ ചെയ്ത എസ്എൽപി(സി) നമ്പർ 5849/2017 ഈ കോടതി തീർപ്പാക്കി. അതിന് കാരണം, അതേ ദിവസം തന്നെ മൂന്ന് കോടി രൂപയും, ഉത്തരവ് തീയതി മുതൽ ആറ് മാസത്തിനുള്ളിൽ ബാക്കി 15 കോടി രൂപയും കെട്ടിവെക്കാമെന്ന് എസ്ആർയുഐഎൽ-ന്റെ അഭിഭാഷകൻ നൽകിയ മൊഴി കോടതി രേഖപ്പെടുത്തി. തുടർന്ന്, 2017 മാർച്ച് 22-ന് കക്ഷികൾ ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയിലെ

സിംഗിൾ ജഡ്ജിക്ക് മുൻപാകെ ഒത്തുതീർപ്പ് വ്യവസ്ഥകൾ ഫയൽ ചെയ്തു. ഇതിൽ, തവണകളായി അടക്കാമെങ്കിൽ 15 കോടി രൂപ സ്വീകരിക്കാൻ ആക്ഷൻ ബാർട്ടർ സമ്മതിച്ചു. ആദ്യ തവണയായ 25 ലക്ഷം രൂപയുടെ പേയ്മെന്റ് ഒഴികെ തുടർന്ന് ഒരു തവണയും അടച്ചില്ല. അതിന്റെ ഫലമായി 2017 ഓഗസ്റ്റ് 24-ന് ലിക്വിഡേഷൻ ഹർജി പുനരുജ്ജീവിക്കപ്പെട്ടു. 2018 ഏപ്രിൽ 17-ന് പ്രൊവിഷണൽ ലിക്വിഡേറ്റർ എസ്ആർയുഐഎൽ-ന്റെ ആസ്തികളുടെ ഭൗതിക കൈവശം ഏറ്റെടുത്തു.

4. ഈ പിരിച്ചുവിടൽ ഹർജി നിലനിൽക്കുന്നതിനിടയിൽ, എസ്ആർയുഐഎൽ-ന്റെ ഒരു ബാങ്കിതര ധനകാര്യ സ്ഥാപനവും, ഒരു സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്റർ ആയ ഇന്ത്യബുൾസ് ഹൗസിംഗ് ഫിനാൻസ് ലിമിറ്റഡ് (**"ഇന്ത്യബുൾസ്"),** 2016 ലെ പാപ്പരത്ത നിയമം വകുപ്പ് 7 പ്രകാരം നാഷണൽ കമ്പനി ലോ ട്രിബ്യൂണലിൽ (**"എൻസിഎൽടി")** ഒരു ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നു. ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയിൽ ഒരു പിരിച്ചുവിടൽ ഹർജി ഇതിനകം തന്നെ ഫയൽ ചെയ്തതിനാൽ,18.05.2018-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ ഇത് നിലനിൽക്കില്ല എന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി എൻസിഎൽടി ഈ ഹർജി തള്ളിക്കളഞ്ഞു. ഈ വിധിക്ക് എതിരെ എൻസിഎൽടി-യിൽ നൽകിയ അപ്പീലും 30.05.2018-ന് തള്ളിക്കളഞ്ഞു. എന്നിരുന്നാലും, 06.08.2018-ന് എൻസിഎൽടി-യുടെ ഉത്തരവിനെതിരായുള്ള ഒരു സിവിൽ അപ്പീൽ സുപ്രീം കോടതി സ്വീകരിക്കുകയും, അത് ഇന്നുവരെ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

5. ഇന്ത്യബുൾസ്, താഴെ പറയുന്ന പരിഹാരങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ട് ഒരു അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തു:

"ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതി, 'സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്റർ' എന്ന നിലയിൽ 1956 ലെ കമ്പനി നിയമം, 2002 ലെ സെക്യൂരിറ്റൈസേഷൻ ആൻഡ് റീകൺസ്ട്രക്ഷൻ ഓഫ് ഫിനാൻഷ്യൽ അസെറ്റ്സ് ആൻഡ് എൻഫോഴ്സ്മെന്റ് ഓഫ് സെക്യൂരിറ്റി ഇന്ററസ്റ്റ് നിയമം എന്നിവയിലെ വ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ച്, പ്രൊവിഷണൽ ലിക്വിഡേറ്റർ മുംബൈയിലെ ലോവർ പരേൽ ഡിവിഷനിലുള്ള വേർളി എസ്റ്റേറ്റിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും ഏകദേശം 28,409.57 ചതുരശ്ര മീറ്റർ വിസ്തീർണ്ണമുള്ളതുമായ, സർവ്വേ നമ്പർ 288, 289 (ഭാഗം), 1/1540 (ഭാഗം), 2/1540 (ഭാഗം), 3/1540 (ഭാഗം) എന്നിവ അടങ്ങിയതും, കൂട്ടായി പ്ലോട്ട് നമ്പർ 5 ബി, 6 എന്നീ പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നതുമായ ഈ പണയപ്പെടുത്തിയ ഭൂമിയുടെ ഭൗതിക കൈവശാവകാശം കൈമാറാൻ നിർദ്ദേശിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു."

ഇതിന്റെ ഫലമായി 2019 ഫെബ്രുവരി 7-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിലൂടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട കമ്പനി ജഡ്ജി ഈ അപേക്ഷ ഇൻഡിബൾസിന് അനുകൂലമായി അനുവദിച്ചു.ഇന്ത്യബുൾസ് ഒരു 'സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്റർ' എന്ന നിലയിൽ കമ്പനിയുടെ

പിരിച്ചുവിടൽ നടപടികൾക്ക് പുറത്തുള്ള ഒരു സ്ഥാപനമാണ്. 2002 ലെ സെക്യൂരിറ്റൈസേഷൻ ആൻഡ് റീകൺസ്ട്രക്ഷൻ ഓഫ് ഫിനാൻഷ്യൽ അസെറ്റ്സ് ആൻഡ് എൻഫോഴ്സ്മെന്റ് ഓഫ് സെക്യൂരിറ്റി ഇന്ററസ്റ്റ് ("**സർഫാസി നിയമം**") വകുപ്പുകൾ 13(2), 13(4) എന്നിവ പ്രകാരം നോട്ടീസുകൾ നൽകിയിരുന്നതിനാൽ, പിരിച്ചുവിടൽ നടപടികൾക്ക് പുറത്ത് വെച്ച് അതിന്റെ സുരക്ഷാ സ്വത്ത് വിറ്റ് പണം കണ്ടെത്താൻ ഇന്ത്യബുൾസ് ശ്രമിച്ചു. കോടതി 2018 ഏപ്രിൽ 12-ലെ ഉത്തരവ് പരാമർശിച്ചു. ആ ഉത്തരവ് പ്രകാരം, പ്രൊവിഷണൽ ലിക്വിഡേറ്റർ, ഉത്തരവ് തീയതിക്ക് ശേഷം ഒരാഴ്ചക്കുള്ളിൽ എസ്ആർയുഐഎൽ-ന്റെ ആസ്തികളുടെ ഭൗതിക കൈവശാവകാശം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. ആ ഉത്തരവിലെ രണ്ടാം ഖണ്ഡിക പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ്:

"**2.** സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്റർമാർ സർഫാസി നിയമപ്രകാരമുള്ള നടപടികൾ കമ്പനിക്കെതിരെ ഇതിനോടകം ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ശ്രീമതി. മൈത്ര അറിയിച്ചു. ബാങ്കുകൾക്ക് സുരക്ഷ ഉറപ്പാക്കിയ ആസ്തികൾ കൈമാറുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു അപേക്ഷ നൽകുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ഉചിതമായ ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതാണ്."

6. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ബഹുമാനപ്പെട്ട കമ്പനി ജഡ്ജി അപേക്ഷ താഴെ പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകളോടെ അനുവദിച്ചു:

"**13.** മേൽ പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ, ഈ അപേക്ഷ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രൊവിഷണൽ ലിക്വിഡേറ്റർ, അപേക്ഷകന് പണയപ്പെടുത്തിയ വസ്തുവിന്റെ കൈവശാവകാശം ഉടനടി കൈമാറാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, അപേക്ഷകൻ ഔദ്യോഗിക ലിക്വിഡേറ്ററുമായി കൂടിയാലോചിച്ച് വസ്തുവിന്റെ വിൽപ്പന നടത്തേണ്ടതാണ്. 1956-ലെ കമ്പനി നിയമം 529 എ-ൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ തൊഴിലാളികൾക്ക് പണം നൽകുന്നതിനായി, കോടതി നിർദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ, വിൽപ്പന വരുമാനം പൂർണ്ണമായോ ഭാഗികമായോ ഈ കോടതിയിൽ അപേക്ഷകൻ കെട്ടിവെക്കേണ്ടതാണ്."

7. 2019 ഫെബ്രുവരി 07-ലെ മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉത്തരവനുസരിച്ച്, പ്രൊവിഷണൽ ലിക്വിഡേറ്റർ, ഇന്ത്യാബുൾസിന്റെ പണയത്തിലുള്ള വസ്തുവിന്റെ കൈവശാവകാശം അവർക്ക് കൈമാറി. ഇന്ത്യാബുൾസ്, തുടർന്ന് പ്രസ്തുത വസ്തു മെസേഴ്സ് ഹോണസ്റ്റ് ഷെൽട്ടേഴ്സ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് ("**ഹോണസ്റ്റ് ഷെൽട്ടേഴ്സ്**"), അതായത് ഈ കേസിലെ നാലാം എതിർകക്ഷിക്ക്, 705 കോടി രൂപയ്ക്ക് വിൽക്കുകയുണ്ടായി. പണയപ്പെടുത്തിയ വസ്തുവിനൊപ്പം അതിന്മേലുള്ള കെട്ടിടങ്ങളും മറ്റ് രണ്ട് ഫ്ലാറ്റുകളും ഈ വിൽപ്പനയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. 705 കോടി രൂപ ലഭിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് 2019 ജൂൺ 26-ന് ഇന്ത്യാബുൾസ്,

ഹോണസ്റ്റ് ഷെൽട്ടേഴ്സിന് മൂന്ന് വിൽപ്പന സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ നൽകി. എസ്ആർയുഐഎൽ-ൻറെ മുൻ ഡയറക്ടർമാർ ഈ വിൽപ്പനയെ ഡെബ്റ്റ് റിക്കവറി ട്രിബ്യൂണലിലും ഡെബ്റ്റ് റിക്കവറി അപ്പലേറ്റ് ട്രിബ്യൂണലിലും ചോദ്യം ചെയ്തെങ്കിലും വിജയിച്ചില്ല എന്നും കോടതി മനസ്സിലാക്കുന്നു. പ്രൊവിഷണൽ ലിക്വിഡേറ്റർ ഈ വിൽപ്പനയെ ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 2019 ഫെബ്രുവരി 07-ലെ ഉത്തരവിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ലംഘിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും, സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്റർക്ക് പണയപ്പെടുത്തിയതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ വസ്തുവകകൾ തുച്ഛമായ വിലയ്ക്ക് വിറ്റുവെന്നും അദ്ദേഹം ആരോപിക്കുന്നു. ഈ കേസിലെ അടുത്ത വാദം കേൾക്കുന്ന തീയതി 2021 മാർച്ച് 23 ആണെന്ന് കോടതിയെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

8. അതേസമയം, ഈ കേസിലെ ഒന്നാം എതിർകക്ഷിയായ എസ്ആർഇഐ എക്യുപ്മെന്റ് ഫിനാൻസ് ലിമിറ്റഡ് (**"എസ്ആർഇഐ"),** പാപ്പരത്ത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 7 പ്രകാരം നാഷണൽ കമ്പനി ലോ ട്രിബ്യൂണലിൽ (എൻസിഎൽടി) ഒരു ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തു. 2019 നവംബർ 06-ന് എൻസിഎൽടി ഈ ഹർജി അംഗീകരിച്ചു. തുടർന്ന് ആക്ഷൻ ബാർട്ടർ മേൽപ്പറഞ്ഞ എൻസിഎൽടി ഉത്തരവിനെതിരെ ഒരു അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തു. ഈ കോടതിയുടെ **ഫോറെക് (ഇന്ത്യ) ലിമിറ്റഡ് v. എഡെൽവൈസ് അസറ്റ്സ് റീകൺസ്ട്രക്ഷൻ കോ. ലിമിറ്റഡ്**, (2019) 18 എസ് സി സി 549 (**"ഫോറെക്")** കേസിലെ വിധിന്യായം വിശദീകരിച്ച ശേഷം, എൻസിഎൽഎടി താഴെപ്പറയുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങളോടെ അപ്പീൽ തള്ളി:

"5. ബഹുമാനപ്പെട്ട സുപ്രീം കോടതിയുടെ **ഫോറെക് ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡ് (**മുകളിൽ പരാമർശിച്ച) കേസിലെ വിധിന്യായത്തിന് കീഴിൽ അപ്പീൽകക്ഷിയുടെ കേസ് വരുന്നു. അതിനാൽ, എതിർകക്ഷിയായ എസ്ആർഇഐ എക്യുപ്മെന്റ് ഫിനാൻസ് ലിമിറ്റഡ് പാപ്പരത്ത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 7 പ്രകാരം ഫയൽ ചെയ്ത അപേക്ഷ നിലനിൽക്കുന്നതല്ലെന്ന് കോടതി വിധിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയിൽ തീർപ്പാകാത്ത പിരിച്ചുവിടൽ ഹർജിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അപ്പീൽവാദിക്ക **ഫോറെക് ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡ്** (മുകളിൽ പരാമർശിച്ച) കേസിലെ വിധിന്യായത്തിന് അനുസൃതമായി ബഹുമാനപ്പെട്ട ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയെ സമീപിക്കാവുന്നതാണ്.

മേൽപ്പറഞ്ഞ നിരീക്ഷണങ്ങളോടെ അപ്പീൽ തള്ളിക്കളയുന്നു. ചെലവുകളില്ല."

9. 2020 സെപ്റ്റംബർ 21-ലെ ഒരു ഉത്തരവിലൂടെ, 2020 ഫെബ്രുവരി 07-ലെ ഉത്തരവിന്റെ ഖണ്ഡിക 5-ൽ ഉണ്ടായിരുന്ന "അല്ല" (not) എന്ന വാക്ക് നീക്കം ചെയ്തുകൊണ്ട് എൻസിഎൽഎടി ആ ഉത്തരവ് തിരുത്തി.

10. തുടർന്ന്, 2020 ഒക്ടോബർ 8-ന് ആക്ഷൻ ബാർട്ടർ ഈ കോടതിയിൽ ഒരു അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തു. 2020 ഒക്ടോബർ 27-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ കോടതി നോട്ടീസ് അയക്കുകയും, പണയപ്പെടുത്തിയ വസ്തുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ തൽസ്ഥിതി തുടരാൻ കക്ഷികളോട് നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ, എൻസിഎൽഎടി-ക്ക് മുന്നിലുള്ള തുടർ നടപടികൾ സ്റ്റേ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അപ്പീൽവാദിയും 2020 ഡിസംബർ 9-ന് ഒരു അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തു. 2020 ഡിസംബർ 18-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ കോടതി നോട്ടീസ് അയക്കുകയും എൻസിഎൽഎടി-ക്ക് മുന്നിലുള്ള തുടർ നടപടികൾ സ്റ്റേ ചെയ്യുകയും ആക്ഷൻ ബാർട്ടർ ഫയൽ ചെയ്ത അപ്പീലുമായി ഇതിനെ ബന്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

11. ആക്ഷൻ ബാർട്ടറും പണയപ്പെടുത്തിയ വസ്തു വാങ്ങിയ ആളായ ഹോണസ്റ്റ് ഷെൽട്ടേഴ്സും തമ്മിൽ ഒരു ഒത്തുതീർപ്പുണ്ടായതിനെ തുടർന്ന്, ആക്ഷൻ ബാർട്ടർ ഈ കോടതിയിൽ ഫയൽ ചെയ്ത അപ്പീൽ പിൻവലിച്ചു എന്ന് കോടതിയെ അറിയിച്ചു. അതിനാൽ, ഇപ്പോൾ കോടതിക്ക് മുന്നിൽ നിലവിലുള്ള ഒരേയൊരു അപ്പീൽ എ. നവീൻചന്ദ്ര സ്റ്റീൽസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് ഫയൽ ചെയ്ത 2020 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 4230-4234 ആണ്.

12. അപ്പീൽവാദിക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകരായ ഡോ. അഭിഷേക് മനു സിംഗ്വിയും, ശ്രീ രഞ്ജിത് കുമാറും വാദിച്ചത്, **ആക്ഷൻ ഇസ്പാറ്റ് ആൻഡ് പവർ പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് വി. ശ്യാം മെറ്റാലിക്സ് ആൻഡ് എനർജി ലിമിറ്റഡ്,** 2020 എസ് സി സി ഓൺലൈൻ എസ് സി 1025 **("ആക്ഷൻ ഇസ്പാറ്റ്")** എന്ന വിധിപ്രകാരം ഈ കേസ് അവർക്ക് അനുകൂലമായി അവസാനിച്ചുവെന്നാണ്. കാരണം, ബോംബെ ഹൈക്കോടതി ഇതിനകം അംഗീകരിച്ച ഒരു കമ്പനി പിരിച്ചുവിടൽ ഹർജിയിൽ മാറ്റാനാവാത്ത നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 72 നില കെട്ടിടം നിൽക്കുന്ന പ്ലോട്ട് ഇപ്പോൾ വിറ്റഴിച്ചിരിക്കുന്നു. തൽഫലമായി, പാപ്പരത്ത നിയമപ്രകാരം എസ്ആർഇഐ 2019 മെയ് 30-ന് ഫയൽ ചെയ്ത വകുപ്പ് 7 ഹർജി നിലനിൽക്കില്ലെന്ന് ഇപ്പോൾ വ്യക്തമാണ്. 1956-ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 446 (ഇത് 2013-ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 279-ന് തുല്യമാണ്) അനുസരിച്ച്, ഒരു കമ്പനി പിരിച്ചുവിടൽ ഹർജി അംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, ഒരു വ്യവഹാരമോ മറ്റ് നിയമനടപടികളോ ആരംഭിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും അവർ വാദിച്ചു. ഇത് പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഒരു കമ്പനി പിരിച്ചുവിടൽ ഹർജി അംഗീകരിച്ചതിന് ശേഷം പാപ്പരത്ത നിയമപ്രകാരം വകുപ്പ് 7 ഹർജി ഫയൽ ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. കമ്പനി

പിരിച്ചുവിടൽ നടപടികൾ ഒരു കമ്പനിയുടെ മരണത്തിൽ കലാശിക്കണമെന്നത് ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയാണെന്നും അവർ വാദിച്ചു. നേരെമറിച്ച്, കമ്പനിയെ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ 1956–ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ 391 മുതൽ 393 വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ ബാധകമാവുമെന്നും, തൽഫലമായി കമ്പനി പിരിച്ചുവിടൽ കോടതിക്ക് പിരിച്ചുവിടൽ സ്റ്റേ ചെയ്യാനും പുനഃസംഘടനയ്ക്ക് ഉത്തരവിടാനും കഴിയുമെന്നും അവർ വാദിച്ചു. ഈ കേസിൽ ഗുരുതരമായ ദുരുദ്ദേശ്യങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും അഭിഭാഷകർ വാദിച്ചു. കാരണം, എസ്ആർഇഐക്ക് ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയിലെ കമ്പനി പിരിച്ചുവിടൽ ഹർജിയെക്കുറിച്ച് അറിവുണ്ടായിരുന്നത് മാത്രമല്ല, അവർ ആ നടപടികളിൽ പങ്കെടുത്തുകയും പ്രൊവിഷണൽ ലിക്വിഡേറ്റർക്ക് മുന്നിൽ തങ്ങളുടെ അവകാശവാദം ഫയൽ ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നു.പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന് കീഴിൽ വകുപ്പ് 7 പ്രകാരം ഫയൽ ചെയ്ത ഹർജിയിൽ ഇതെല്ലാം മറച്ചുവച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും അവർ വാദിച്ചു.അത് കൂടാതെ, എസ്ആർഇഐ–യെ സംബന്ധിച്ച് ലഭ്യമായ ഒരേയൊരു മാർഗ്ഗം, ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയിലുള്ള കമ്പനി പിരിച്ചുവിടുന്നതിനുള്ള ഹർജി എൻസിഎൽടി –യിലേക്ക് മാറ്റാൻ ആവശ്യപ്പെടുക എന്നതായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഈ മാർഗ്ഗം ഒഴിവാക്കി, പിരിച്ചുവിടൽ നടപടികൾ മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട് ഒരു വകുപ്പ് 7 ഹർജി ഫയൽ ചെയ്യുകയാണ് ചെയ്തത്.

13. എസ്ആർഇഐ–ക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ അഭിജീത് സിൻഹ, **ആക്ഷൻ ഇസ്പാത്** (മുകളിൽ പരാമർശിച്ച) ഉൾപ്പെടെ ഈ കോടതിയുടെ വിവിധ വിധികൾ കോടതിക്ക് മുന്നിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദമനുസരിച്ച്, പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന് കീഴിലുള്ള വകുപ്പ് 7 നടപടികൾ സ്വതന്ത്രമായ ഒന്നാണ്. ഇത് ഒരു കമ്പനിയെ പിരിച്ചുവിടാനുള്ള ഉത്തരവ് ഇറക്കിയതിന് ശേഷവും എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും ആരംഭിക്കാം. ഇത് കോടതിയുടെ വിധികൾക്ക് അനുസൃതമാണെന്നും, പാപ്പരത്ത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 238–ൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നോൺ–ഓബ്സ്റ്റാൻറെ ക്ലോസ് അദ്ദേഹത്തിന് സഹായകരമാണെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. അതായത്, 1956–ലെ കമ്പനി നിയമം വകുപ്പ് 446 / 2013 ലെ കമ്പനി നിയമം വകുപ്പ് 279 എന്നിവയും പാപ്പരത്ത നിയമവും തമ്മിൽ എന്തെങ്കിലും വൈരുദ്ധ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, പാപ്പരത്ത നിയമത്തിനായിരിക്കും മുൻഗണന ലഭിക്കുക. ഈ വിഷയം ഇനി പുതിയ ചർച്ച ആവശ്യമുള്ള ഒന്നല്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. കൂടാതെ, ബദൽ വാദമെന്ന നിലയിൽ, നിലവിലെ കേസിൽ പിരിച്ചുവിടൽ നടപടികളിൽ തിരികെ എടുക്കാൻ കഴിയാത്ത തരത്തിലുള്ള നടപടികളൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, കാരണം താത്കാലിക ലിക്വിഡേറ്റർക്ക് എസ്ആർയുഐഎൽ–ൻറെ മറ്റ് ആസ്തികൾ ഇപ്പോഴും കൈവശമുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. ഒരു സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്റർക്ക് പിരിച്ചുവിടൽ നടപടികൾക്ക് പുറത്ത് ഒരു

സ്വകാര്യ വിൽപ്പന നടത്തുന്നത് **ആക്ഷൻ ഇസ്പാത്** (മുകളിൽ പരാമർശിച്ച)-ൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള തിരികെ എടുക്കാൻ കഴിയാത്ത നടപടിയല്ലെന്നും, അത്തരം നടപടി കമ്പനിയെ പിരിച്ചുവിടുന്ന പ്രക്രിയയിൽ കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ വിൽക്കുന്നതിലൂടെ താത്കാലിക ലിക്വിഡേറ്റർ തന്നെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, 28.11.2019, 20.01.2020 തീയതികളിലെ ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയുടെ രണ്ട് ഉത്തരവുകൾ പ്രകാരം കമ്പനി കോടതി തന്നെ, വകുപ്പ് 7 നടപടികളിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട ഇടക്കാല റെസല്യൂഷൻ പ്രൊഫഷണലിന് ["**ഐആർപി**"] എസ്ആർയുഐഎൽ-ൻറെ രേഖകളും ആസ്തികളും കൈമാറാൻ താത്കാലിക ലിക്വിഡേറ്റർക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്തു. എന്നാൽ, ഐആർപി താത്കാലിക ലിക്വിഡേറ്റർക്ക് ചില പണം നൽകിയ ശേഷം മാത്രമേ ഈ ആസ്തികൾ കൈമാറേണ്ടതുള്ളൂ. ഈ പണം ഇതുവരെ നൽകിയിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ആസ്തികൾ കൈമാറിയിട്ടില്ല എന്നതിൽ സംശയമില്ല.

14. എല്ലാ കക്ഷികളുടെയും അഭിഭാഷകരുടെ വാദം കേട്ട ശേഷം, ചില അടിസ്ഥാനപരമായ കാര്യങ്ങൾ വീണ്ടും പറയേണ്ടത് പ്രധാനമാണ്. **സിസ് റിബൺസ് (പി) ലിമിറ്റഡ് v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ,** (2019) 4 എസ് സി സി 17 **["സിസ് റിബൺസ്"]** എന്ന കേസിലെ 25 മുതൽ 28 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകളിൽ വിശദീകരിച്ചതുപോലെ, പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം നഷ്ടത്തിലായ കമ്പനികളെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്. പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാനുള്ള എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും പരാജയപ്പെട്ടാൽ മാത്രമേ പിരിച്ചുവിടൽ നടപടികളിലേക്ക് നീങ്ങുകയുള്ളൂ. കമ്പനികളെക്കുറിച്ച് പൊതുവായ നിയമമായ കമ്പനി നിയമവുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, പാപ്പരത്ത നിയമം ഒരു പ്രത്യേക നിയമമാണ്. അതിനാൽ, നിയമങ്ങൾ തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യമുണ്ടായാൽ പാപ്പരത്ത നിയമത്തിനായിരിക്കും മുൻഗണന. കൂടാതെ, വകുപ്പ് 238-ൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള നോൺ-ഒബ്സ്റ്റാൻറെ ക്ലോസ്, വൈരുദ്ധ്യമുണ്ടായാൽ പാപ്പരത്ത നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കായിരിക്കും മുൻഗണന എന്ന് കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

15. അലഹബാദ് ബാങ്ക് v. കാനറ ബാങ്ക്, (2000) 4 എസ് സി സി 406 എന്ന കേസിൽ, 1993-ലെ ബാങ്കുകൾക്കും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും നൽകേണ്ട കടങ്ങൾ തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള നിയമം ["**ആർ.ഡി.ബി. നിയമം**"] 1956-ലെ കമ്പനി നിയമത്തിനെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു പ്രത്യേക നിയമമാണോ എന്ന വിഷയം ഈ കോടതിക്ക് കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ഈ കോടതി തീർപ്പുകൽപ്പിച്ചത്, കമ്പനീ നിയമം ഒരു പൊതുനിയമമാണ് എന്നും അത് ആർ.ഡി.ബി.നിയമത്തിന് മേൽ വിജയിക്കില്ല എന്നുമാണ്.പിന്നീട് വന്ന ഒരു നിയമമായ ആർ.ഡി.ബി.നിയമം, അതിൽ ഒരു നോൺ-

ഒബ്സ്റ്റാൻറെ ക്ലോസ് ഉള്ളതുകൊണ്ട്, നിയമങ്ങൾ തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യമുണ്ടായാൽ കമ്പനീ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളെ അത് വ്യക്തമായി ഒഴിവാക്കുന്നുണ്ട്. ഈ കോടതി ഇത് താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചു:

"പ്രത്യേക നിയമം v. പൊതു നിയമം

38. അതേസമയം, ചില ഹൈക്കോടതികൾ കമ്പനി നിയമത്തെ ഒരു പൊതുനിയമമാണെന്നും ആർ.ഡി.ബി. നിയമത്തിന് മേൽ അത് നിലനിൽക്കില്ല എന്നും ശരിയായി വിധി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർ *യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v. ഇന്ത്യ ഫിഷറീസ് (പി) ലിമിറ്റഡ്.* [എ ഐ ആർ 1966 എസ് സി 35: (1965) 3 എസ് സി ആർ 679: (1965) 57 ഐ ടി ആർ 331] എന്ന കേസിനെ ആശ്രയിച്ചു.

39. ഒരേ നിയമം തന്നെ ഒരു നിയമനിർമ്മാണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പ്രത്യേക നിയമമായും, മറ്റൊരു നിയമനിർമ്മാണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു പൊതുനിയമമായും കണക്കാക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ നിയമത്തിൽ ഉണ്ടാകാം. *എൽ.ഐ.സി. ഓഫ് ഇന്ത്യ v. ഡി.ജെ. ബഹദൂർ.* [(1981) 1 എസ് സി സി 315: 1981 എസ് സി സി (എൽ &എസ്) 111 : എ ഐ ആർ 1980 എസ് സി 2181] എന്ന കേസിൽ അത്തരം സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകാമെന്ന് വിലയിരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവിടെ ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

"...ചില കേസുകൾക്ക്, ഒരു നിയമം പൊതുവായതാവാം, എന്നാൽ ചില മറ്റ് ആവശ്യങ്ങൾക്ക്, അത് പ്രത്യേകമായതാവാം, നിയമത്തിലെ സൂക്ഷ്മമായ കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ കോടതിക്ക് ഈ വ്യത്യാസം കളങ്കപ്പെടുത്താനാകില്ല."

ഉദാഹരണത്തിന്, സിവിൽ നടപടി ചട്ടവുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു വാടക നിയന്ത്രണ നിയമം ഒരു പ്രത്യേക നിയമമാകാം. എന്നാൽ പൊതുസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നോ ചില പ്രത്യേക കെട്ടിടങ്ങളിൽ നിന്നോ ഒഴിപ്പിക്കാൻ അനുമതി നൽകുന്ന ഒരു നിയമവുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, വാടക നിയന്ത്രണ നിയമം ഒരു പൊതുനിയമമാകാം. യഥാർത്ഥത്തിൽ, *ദംജി വാൽജി ഷാ v. എൽ.ഐ.സി. ഓഫ് ഇന്ത്യ* [എ ഐ ആർ 1966 എസ് സി 135 : (1965) 3 എസ് സി ആർ 665] (മുകളിൽ പരാമർശിച്ച) എന്ന കേസിൽ, 1956-ലെ എൽ.ഐ.സി. നിയമത്തിനെ സംബന്ധിച്ച് 1956-ലെ കമ്പനീ നിയമത്തിനെ ഒരു പൊതു നിയമമായി കണക്കാക്കാമെന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വിധിന്യായത്തിലെ 19-ാം ഖണ്ഡികയിൽ ഇത് വ്യക്തമാണ്. അവിടെ ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിച്ചു:

"കൂടാതെ, പ്രത്യേക നിയമത്തിലെ, അതായത് എൽ.ഐ.സി.നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ, പൊതുവായ നിയമത്തിലെ, അതായത് പൊതുവെ കമ്പനികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു നിയമമായ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളെ മറികടക്കും."

(അസ്സലിൽ ഊന്നൽ നൽകിയിട്ടുള്ളത്)

അതിനാൽ, ചില ഹൈക്കോടതികൾ കമ്പനി നിയമത്തിനെ ഒരു പൊതു നിയമമായും, ആർ ഡി ബി നിയമത്തെ പൊതു നിയമത്തിന് മേൽക്കൈ നൽകുന്ന ഒരു പ്രത്യേക നിയമമായും കണക്കാക്കിയത് ശരിയാണ്.

പ്രത്യേക നിയമം v. പ്രത്യേക നിയമം

40. മറ്റൊരു രീതിയിൽ പറഞ്ഞാൽ, 1956-ലെ കമ്പനി നിയമവും ആർ ഡി ബി നിയമവും പ്രത്യേക നിയമങ്ങളായി കണക്കാക്കാം. രണ്ട് പ്രത്യേക നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, രണ്ടാമത്തെ നിയമത്തിൽ അതിന് മുൻഗണന നൽകുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയുണ്ടെങ്കിൽ, രണ്ടാമത്തേതിന് ആദ്യത്തേതിന് മേൽ സാധാരണയായി മുൻഗണന ലഭിക്കുമെന്ന തത്വവും ഇവിടെ പ്രയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. അത്തരമൊരു വ്യവസ്ഥ ആർ ഡി ബി നിയമത്തിലുണ്ട്, അതായത് വകുപ്പ് 34. സമാനമായ ഒരു സാഹചര്യം *മഹാരാഷ്ട്ര ട്യൂബ്സ് ലിമിറ്റഡ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ആൻഡ് ഇൻവെസ്റ്റ്മെന്റ് കോർപറേഷൻ ലിമിറ്റഡ്* [(1993) 2 എസ് സി സി 144] കേസിൽ ഉണ്ടായി. അവിടെ രണ്ട് പ്രത്യേക നിയമങ്ങളായ 1951-ലെ ഫിനാൻസ് കോർപ്പറേഷൻ നിയമവും, 1985-ലെ സിക്ക് ഇൻഡസ്ട്രീസ് കമ്പനീസ് (സ്പെഷ്യൽ പ്രൊവിഷൻസ്) നിയമവും തമ്മിൽ പൊരുത്തക്കേടുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ നിയമത്തിൽ, അതിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് മുൻഗണന നൽകുന്ന വകുപ്പ് 32 ഉണ്ടായിരുന്നു, അത് ആദ്യത്തേതിന് മേൽ മേൽക്കൈ നേടുന്നതായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടു. ജസ്റ്റിസ് അഹമ്മദി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്, രണ്ട് പ്രത്യേക നിയമങ്ങളിലും നോൺ-ഒബ്സ്റ്റാന്റെ ക്ലോസ് ഉണ്ടായിരുന്നു, പക്ഷേ,

"1985-ലെ നിയമം പിന്നീട് വന്നതായതുകൊണ്ട്, അതിലെ നോൺ-ഒബ്സ്റ്റാന്റെ ക്ലോസ്, 1951-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 46-ബിയിലെ നോൺ-ഒബ്സ്റ്റാന്റെ ക്ലോസ്-നുമേൽ സാധാരണയായി മേൽക്കൈ നേടും. 1985-ലെ നിയമം ഒരു പൊതു നിയമവും 1951-ലെ നിയമം ഒരു പ്രത്യേക നിയമവുമാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയില്ലെങ്കിൽ മാത്രമാണ് ഇതിന് മാറ്റം വരിക." (എസ് സി സി പേജ്. 157, ഖണ്ഡിക 9)

അതുകൊണ്ട്, ആർഡിബി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 34 പരിഗണിച്ച്, ഈ നിയമങ്ങൾ തമ്മിൽ എന്തെങ്കിലും പൊരുത്തക്കേടുണ്ടെങ്കിൽ ആർഡിബി നിയമത്തിന്, കമ്പനി നിയമത്തിനുമേൽ മേൽക്കൈ ലഭിക്കും.

16. അതുപോലെ, **ബേക്കേമാൻസ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് (പി) ലിമിറ്റഡ് v. ന്യൂ കാൺപൂർ ഫ്ലോർ മിൽസ്**, (2008) 15 എസ് സി സി 1 കേസിൽ, ഈ കോടതി, 1951-ലെ സ്റ്റേറ്റ് ഫിനാൻഷ്യൽ കോർപ്പറേഷൻസ് നിയമവും ["**എസ് എഫ് സി നിയമം**"] 1956-ലെ കമ്പനീ നിയമവും തമ്മിലുള്ള പശ്ചാത്തലത്തിൽ; എസ് എഫ് സി നിയമം, 1951-ലെ പഴയ നിയമമായിരുന്നിട്ടും, അത് കമ്പനി ജഡ്ജിയുടെ മുമ്പാകെയുള്ള പിരിച്ചുവിടൽ നടപടികൾക്ക് മേൽ മേൽക്കൈ നേടുമെന്ന് വിധിച്ചു. കാരണം, കമ്പനീ നിയമത്തിന് കീഴിലുള്ള കമ്പനി ജഡ്ജിയുടെ പൊതുവായ അധികാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് എസ് എഫ് സി നിയമം ഒരു പ്രത്യേക നിയമമാണ്. ഇത് താഴെ പറയുന്ന രീതിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചു:

"**37.** 1951-ലെ നിയമം ഒരു പ്രത്യേക നിയമമാണെന്നതിൽ തർക്കമില്ല. ഒരു ധനകാര്യ കോർപ്പറേഷൻ 1951-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 29 പ്രകാരം ഒരു നിയമപരമായ അധികാരം വിനിയോഗിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അത് കമ്പനി നിയമത്തിന് കീഴിലുള്ള കമ്പനി ജഡ്ജിയുടെ പൊതുവായ അധികാരങ്ങൾക്ക് മുകളിൽ മുൻഗണന നേടും.

38. 1951-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 29 പ്രകാരമുള്ള നടപടികൾക്ക് ഒരു കമ്പനി ജഡ്ജിക്ക് മുൻപാകെയുള്ള കമ്പനി പിരിച്ചുവിടൽ നടപടികളേക്കാൾ മുൻഗണന ലഭിക്കുമെന്നതിൽ ഒരു സംശയവുമില്ല. *ഇന്റർനാഷണൽ കോച്ച് ബിൽഡേഴ്സ് ലിമിറ്റഡ് v. കർണാടക സ്റ്റേറ്റ് ഫിനാൻഷ്യൽ കോർപ്പറേഷൻ* [(2003) 10 എസ് സി സി 482] എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധി ഇതിന് തെളിവാണ്: (എസ് സി സി പേജ്. 496, ഖണ്ഡിക 26)

"**26.** എസ് എഫ് സി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 29-ഉം കമ്പനി നിയമവും തമ്മിൽ ഒരു വൈരുദ്ധ്യം കോടതി കാണുന്നില്ല, കാരണം വകുപ്പ് 29 പ്രകാരമുള്ള അവകാശങ്ങൾ ഒരു കമ്പനി പിരിച്ചുവിടുമ്പോൾ ബാധകമാക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതല്ല. ഇതിനു വിരുദ്ധമായി ഒരു വൈരുദ്ധ്യം ഉണ്ടാകുന്നുവെങ്കിൽ, ഈ കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് എടുത്ത നിലപാട് കോടതി ആദരപൂർവ്വം ആവർത്തിക്കുന്നു. *എ.പി സ്റ്റേറ്റ് ഫിനാൻഷ്യൽ കോർപ്പറേഷൻ v. ഒഫീഷ്യൽ ലിക്വിഡേറ്റർ*, (2000) 7 എസ് സി സി 291] കേസിൽ ഈ കോടതി ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്, എസ് എഫ് സി-കൾക്ക് തൊഴിലാളികളുടെ പാരി പാസ്സു ചാർജ് അവഗണിച്ച് വകുപ്പ 29 പ്രകാരമുള്ള അവകാശം വിനിയോഗിക്കാൻ

സാധിക്കാത്തതിനാൽ, എസ് എഫ് സി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 29-ന് കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 529(1)-നെയും 529-എ-യെയും മറികടക്കാൻ സാധിക്കില്ല."

ഈ നിലപാട് ഈ കോടതിയുടെ മൂന്ന് ജഡ്ജിമാരടങ്ങിയ ബെഞ്ച് *രാജസ്ഥാൻ സ്റ്റേറ്റ് ഫിനാൻഷ്യൽ കോർപ്പറേഷൻ v. ഒഫീഷ്യൽ ലിക്വിഡേറ്റർ* [(2005) 8 എസ് സി സി 190] എന്ന കേസിൽ വീണ്ടും ഉറപ്പിച്ചു. അതിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു: (എസ് സി സി പേജുകൾ. 201-02, ഖണ്ഡിക 18)

"**18.** മുകളിലെ ചർച്ചയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, നിയമപരമായ നിലപാട് ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു:

(i) 1993-ലെ ബാങ്കുകൾക്കും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും കിട്ടാക്കടം തിരിച്ചുപിടിക്കാനുള്ള നിയമപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ഡെബ്റ്റ്സ് റിക്കവറി ട്രിബ്യൂണലിന്, ഒരു കമ്പനി പിരിച്ചുവിടൽ നടപടികളിലാണെങ്കിൽപ്പോലും, അതിന്റെ റിക്കവറി ഓഫീസർ വഴി കടക്കാരന്റെ സ്വത്തുക്കൾ വിൽക്കാൻ ഉത്തരവിടാനും വിൽക്കാനും അധികാരമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇത്, ഒഫീഷ്യൽ ലിക്വിഡേറ്റർക്കോ അല്ലെങ്കിൽ കമ്പനി കോടതി നിയമിച്ച ലിക്വിഡേറ്റർക്കോ നോട്ടീസ് നൽകുകയും അദ്ദേഹത്തെ കേൾക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷം മാത്രമായിരിക്കും."

(ii) എസ്എഫ്സി നിയമത്തിലെ 31-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ഒരു അപേക്ഷ പരിഗണിക്കുന്ന ജില്ലാ കോടതിക്ക്, ഒരു വായ്പയെടുത്ത കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ വിൽക്കാൻ ഉത്തരവിടാൻ അധികാരമുണ്ട്. എന്നാൽ, അത് ഒഫീഷ്യൽ ലിക്വിഡേറ്റർക്കോ അല്ലെങ്കിൽ കമ്പനി കോടതി നിയമിച്ച ലിക്വിഡേറ്റർക്കോ നോട്ടീസ് നൽകുകയും, അദ്ദേഹത്തെ കേൾക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷം മാത്രമായിരിക്കും.

(iii) എസ്എഫ്സി നിയമത്തിലെ 29-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ധനകാര്യ കോർപ്പറേഷൻ, ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള കടക്കാരൻ കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ വിൽക്കാനോ കൈമാറ്റം ചെയ്യാനോ ശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ, കമ്പനി കോടതിയിൽ നിന്ന് അനുമതി നേടിയ ശേഷം മാത്രമേ ആ അധികാരം പ്രയോഗിക്കാൻ സാധിക്കൂ. മാത്രമല്ല, ഒഫീഷ്യൽ ലിക്വിഡേറ്ററെ വിൽപ്പനയുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുക, അടിസ്ഥാന വിലയോ കരുതൽ വിലയോ നിശ്ചയിക്കുക, വിൽപ്പനയുടെ സ്ഥിരീകരണം, വിൽപ്പനയിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന തുക കൈവശം വെക്കുക, കൂടാതെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ 529-എ, 529 എന്നീ വകുപ്പുകൾ അനുസരിച്ച് കടക്കാർക്ക് ഇത് വിതരണം ചെയ്യുക തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ കോടതി പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും വേണം.

(iv) ബാങ്കുകൾക്കും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും നൽകാനുള്ള കടങ്ങൾ തിരിച്ച് പിടിക്കൽ നിയമം, 1993 അല്ലെങ്കിൽ എസ് എഫ് സി സഫ്സി നിയമം പ്രകാരമുള്ള നടപടികൾ ആരംഭിക്കാത്ത ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ, ബന്ധപ്പെട്ട കടക്കാരൻ, കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കമ്പനി നിയമത്തിലെ പ്രസക്തമായ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അനുസൃതമായി, തന്റെ സെക്യൂരിറ്റികൾ വിറ്റഴിക്കുന്നതിനായി ഉചിതമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കായി കമ്പനി കോടതിയെ സമീപിക്കേണ്ടതാണ്.

(*ഐ സി ഐ സി ഐ ബാങ്ക് ലിമിറ്റഡ്. v. സിഡ്കോ ലതേർസ് ലിമിറ്റഡ്* [(2006) 10 എസ് സി സി 452: (2006) 5 സ്കെയിൽ 27] എന്ന കേസ് കാണുക)

17. പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന് മുൻപുണ്ടായിരുന്ന, ഇപ്പോൾ പാപ്പരത്ത നിയമം വഴി റദ്ദാക്കപ്പെട്ട, സിക്ക് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ കമ്പനീസ് (സ്പെഷ്യൽ പ്രൊവിഷൻസ്) നിയമം, 1985, സർഫേസി നിയമത്തിന് മേൽ അതിലെ പൊരുത്തക്കേടുകൾക്ക് മുകളിൽ മുൻഗണന നൽകുന്നുണ്ടോ എന്ന വിഷയം **മദ്രാസ് പെട്രോകെം ലിമിറ്റഡ് v. ബിഐഒആർഎഫ്,** (2016) 4 എസ് സി സി 1, എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതിക്ക് കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടി വന്നു. പരസ്പര വിരുദ്ധമായ വകുപ്പുകളുള്ള രണ്ട് നിയമങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ, പുതിയ നിയമത്തിനാണ് സാധാരണയായി മുൻഗണന ലഭിക്കുകയെന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു:

"36. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധികൾ കാണിക്കുന്നത്,1985 ലെ സിക്ക് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ കമ്പനി(സ്പെഷ്യൽ പ്രൊവിഷൻസ്) നിയമത്തിന് സമാനമായ 'നോൺ ഒബ്സ്റ്റാൻറെ'ക്ലോസുകളുള്ള മുൻകാല നിയമങ്ങളെക്കാൾ എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും ഇതിന് മുൻഗണനയുണ്ടെന്നാണ്. സമാനമായ 'നോൺ ഒബ്സ്റ്റാൻറെ' ക്ലോസുകൾക്കുള്ള പുതിയ നിയമങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ, 1985 ലെ സിക്ക് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ കമ്പനി (സ്പെഷ്യൽ പ്രൊവിഷൻസ്) നിയമത്തിന് മുൻഗണന ലഭിക്കുന്നത് പുതിയ നിയമത്തിലെ 'നോൺ ഒബ്സ്റ്റാൻറെ' ക്ലോസിന്റെ വ്യാപ്തി പരിമിതമായിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, 1996 ലെ ആർബിട്രേഷൻ ആൻഡ് കൺസിലിയേഷൻ നിയമം പോലെ അല്ലെങ്കിൽ പുതിയ നിയമം വ്യക്തമായി 1985 ലെ സിക്ക് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ കമ്പനി (സ്പെഷ്യൽ പ്രൊവിഷൻസ്) നിയമത്തിന് വഴിമാറിക്കൊടുക്കുമ്പോൾ, ഉദാഹരണത്തിന്, 1993 ലെ റിക്കവറി ഓഫ് ഡെബ്റ്റ്സ് ഡ്യൂ ടു ബാങ്ക്സ് ആൻഡ് ഫിനാൻഷ്യൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻസ് നിയമത്തിൽ എന്ന പോലെ. ഇത് രണ്ടും അല്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ, ഉദാഹരണത്തിന്, 1992 ലെ സ്പെഷ്യൽ കോർട്ട്സ് നിയമത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ, 1985 ലെ സിക്ക് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ കമ്പനി (സ്പെഷ്യൽ പ്രൊവിഷൻസ്) നിയമത്തിനുമേൽ 1992 ലെ സ്പെഷ്യൽ കോർട്ട്സ് നിയമത്തിനാണ് മുൻഗണന ലഭിക്കുക.

37. കോടതിക്ക് പ്രസ്തുത നിയമങ്ങളുടെ ഒരു വിശകലനം നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. ആദ്യമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം , 2002-ലെ സെക്യൂരിറ്റൈസേഷൻ ആൻഡ് റീകൺസ്ട്രക്ഷൻ ഓഫ് ഫിനാൻഷ്യൽ അസറ്റ്സ് ആൻഡ് എൻഫോഴ്സ്മെന്റ് ഓഫ് സെക്യൂരിറ്റി ഇന്ററസ്റ്റ് നിയമം വകുപ്പ് 37-ഉം 1993-ലെ റിക്കവറി ഓഫ് ഡെബ്റ്റ്സ് ഡ്യൂ ടു ബാങ്ക്സ് ആൻഡ് ഫിനാൻഷ്യൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻസ് നിയമം വകുപ്പ് 34-ഉം തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമാണ്. 1993-ലെ റിക്കവറി ഓഫ് ഡെബ്റ്റ്സ് ഡ്യൂ ടു ബാങ്ക്സ് ആൻഡ് ഫിനാൻഷ്യൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻസ് നിയമം വകുപ്പ് 34(2)-ൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി 2002-ലെ സെക്യൂരിറ്റൈസേഷൻ ആൻഡ് റീകൺസ്ട്രക്ഷൻ ഓഫ് ഫിനാൻഷ്യൽ അസറ്റ്സ് ആൻഡ് എൻഫോഴ്സ്മെന്റ് ഓഫ് സെക്യൂരിറ്റി ഇന്ററസ്റ്റ് നിയമം, വകുപ്പ് 37-ൽ 1985 ലെ സിക് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ കമ്പനീസ് (സ്പെഷ്യൽ പ്രൊവിഷൻസ്) നിയമം ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. 2002 ലെ സെക്യൂരിറ്റൈസേഷൻ ആൻഡ് റീകൺസ്ട്രക്ഷൻ ഓഫ് ഫിനാൻഷ്യൽ അസറ്റ്സ് ആൻഡ് എൻഫോഴ്സ്മെന്റ് ഓഫ് സെക്യൂരിറ്റി ഇന്ററസ്റ്റ് നിയമം, നാല് നിയമങ്ങൾക്ക് പുറമെ നിലനിൽക്കുന്നതും അവയുടെ പ്രാബല്യത്തെ കുറയ്ക്കാത്തതുമാണെന്ന് വകുപ്പ് 37 പറയുന്നു. അവ, കമ്പനി നിയമം, 1956 ലെ സെക്യൂരിറ്റീസ് കോൺട്രാക്ട്സ് (റെഗുലേഷൻ) നിയമം;, 1992 ലെ സെക്യൂരിറ്റീസ് ആൻഡ് എക്സ്ചേഞ്ച് ബോർഡ് ഓഫ് ഇന്ത്യ നിയമം എന്നിവയും 1993 ലെ റിക്കവറി ഓഫ് ഡെബ്റ്റ്സ് ഡ്യൂ ടു ബാങ്ക്സ് ആൻഡ് ഫിനാൻഷ്യൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻസ് നിയമവുമാണ്. ആദ്യത്തെ മൂന്ന് നിയമങ്ങൾ സാധാരണയായി സെക്യൂരിറ്റികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണെന്നും 1993 ലെ റിക്കവറി ഓഫ് ഡെബ്റ്റ്സ് ഡ്യൂ ടു ബാങ്ക്സ് ആൻഡ് ഫിനാൻഷ്യൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻസ് നിയമം ബാങ്കുകൾക്കും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും ലഭിക്കേണ്ട കടങ്ങൾ തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണെന്നും വ്യക്തമാണ്. രസകരമായ മറ്റൊരു കാര്യം, 2002-ലെ സെക്യൂരിറ്റൈസേഷൻ ആൻഡ് റീകൺസ്ട്രക്ഷൻ ഓഫ് ഫിനാൻഷ്യൽ അസറ്റ്സ് ആൻഡ് എൻഫോഴ്സ്മെന്റ് ഓഫ് സെക്യൂരിറ്റി ഇന്ററസ്റ്റ് നിയമം,വകുപ്പ് 41 മൂന്ന് നിയമങ്ങളിൽ ഭേദഗതി വരുത്തുന്നുണ്ട്: കമ്പനി നിയമം, 1956 ലെ സെക്യൂരിറ്റീസ് കോൺട്രാക്ട്സ് (റെഗുലേഷൻ) നിയമം, കൂടാതെ 1985 ലെ സിക് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ കമ്പനീസ് (സ്പെഷ്യൽ പ്രൊവിഷൻസ്) നിയമം. ഈ മൂന്ന് നിയമങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെ രണ്ടെണ്ണം മാത്രമാണ് വകുപ്പ് 37-ൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്, മൂന്നാമത്തേതായ 1985 ലെ സിക് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ കമ്പനീസ് (സ്പെഷ്യൽ പ്രൊവിഷൻസ്) നിയമം ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല എന്നത് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. ഇതിന്റെ കാരണം വ്യക്തമാണ്: 2002 ലെ സെക്യൂരിറ്റൈസേഷൻ ആൻഡ് റീകൺസ്ട്രക്ഷൻ ഓഫ് ഫിനാൻഷ്യൽ അസറ്റ്സ് ആൻഡ് എൻഫോഴ്സ്മെന്റ് ഓഫ് സെക്യൂരിറ്റി ഇന്ററസ്റ്റ് നിയമം രൂപകൽപ്പന ചെയ്തവർ,1985 ലെ സിക് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ കമ്പനീസ് (സ്പെഷ്യൽ പ്രൊവിഷൻസ്) നിയമം,വകുപ്പ് 35-ൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന നോൺ ഓബ്സ്റ്റാൻറ്റെ

ക്ലോസിന്റെ പരിധിയിൽ വരണമെന്നും എന്നാൽ വകുപ്പ് 37 വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന ഒഴിവാക്കലിൽ നിന്ന് അതിനെ ഒഴിവാക്കണമെന്നും ഉദ്ദേശിച്ചു. മാത്രമല്ല,1993 ലെ റിക്കവറി ഓഫ് ഡെബ്റ്റ്സ് ഡ്യൂ ടു ബാങ്ക്സ് ആൻഡ് ഫിനാൻഷ്യൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻസ് വകുപ്പ് 37-ൽ വ്യക്തമായി പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, 1985 ലെ സിക് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ കമ്പനീസ് (സ്പെഷ്യൽ പ്രൊവിഷൻസ്) നിയമം പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല. ഇത് മേൽപ്പറഞ്ഞ നിലപാട് കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇത് 1993-ലെ റിക്കവറി ഓഫ് ഡെബ്റ്റ്സ് ഡ്യൂ ടു ബാങ്ക്സ് ആൻഡ് ഫിനാൻഷ്യൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻസ് നിയമം, വകുപ്പ് 34(2)-ൽ നിന്ന് തികച്ചും വിഭിന്നമാണ്, കാരണം അതിൽ 1985 ലെ സിക് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ കമ്പനീസ് (സ്പെഷ്യൽ പ്രൊവിഷൻസ്) നിയമം വ്യക്തമായി ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, 2002 ലെ സെക്യൂരിറ്റൈസേഷൻ ആൻഡ് റീകൺസ്ട്രക്ഷൻ ഓഫ് ഫിനാൻഷ്യൽ അസറ്റ്സ് ആൻഡ് എൻഫോഴ്സ്മെന്റ് ഓഫ് സെക്യൂരിറ്റി ഇന്ററസ്റ്റ് നിയമത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള കടം തിരിച്ചുപിടിക്കാനുള്ള പുതിയ നിയമനിർമ്മാണ പദ്ധതിക്ക് 1985 ലെ സിക് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ കമ്പനീസ് (സ്പെഷ്യൽ പ്രൊവിഷൻസ്) നിയമത്തിന് മുകളിൽ മുൻഗണന നൽകണം. ഇത് 1993 ലെ റിക്കവറി ഓഫ് ഡെബ്റ്റ്സ് ഡ്യൂ ടു ബാങ്ക്സ് ആൻഡ് ഫിനാൻഷ്യൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻസ് നിയമം, അടങ്ങിയിട്ടുള്ള പഴയ നിയമനിർമ്മാണ പദ്ധതിക്ക് വിപരീതമാണ്."

18. തീർച്ചയായും, ഈ നിലപാട് ഈ കോടതിയുടെ നിരവധി വിധിന്യായങ്ങളിൽ പ്രതിധ്വനിച്ചിട്ടുണ്ട്. **ജയ്പൂർ മെറ്റൽസ് & ഇലക്ട്രിക്കൽസ് എംപ്ലോയീസ് ഓർഗനൈസേഷൻ v. ജയ്പൂർ മെറ്റൽസ് & ഇലക്ട്രിക്കൽസ് ലിമിറ്റഡ്**, (2019) 4 എസ് സി സി 227 [**"ജയ്പൂർ മെറ്റൽസ്"**] എന്ന കേസിൽ, 1985-ലെ സിക്ക് ഇൻഡസ്ട്രിയൽ കമ്പനീസ് (സ്പെഷ്യൽ പ്രൊവിഷൻസ്) നിയമപ്രകാരമുള്ള നടപടികൾ പാപ്പരത്ത നിയമപ്രകാരം എൻസിഎൽടി-യിലേക്ക് മാറ്റേണ്ടതുണ്ടോ എന്ന വിഷയത്തിൽ ഈ കോടതി ഇങ്ങനെ വിധിച്ചു:

"**19.** എന്നിരുന്നാലും, ഇത് വിഷയത്തിന്റെ അവസാനമല്ല. 2018 ജനുവരി 11-ന് എതിർകക്ഷി- 3, പാപ്പരത്ത നിയമപ്രകാരം വകുപ്പ് 7 അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചുവെന്നും, 2018 ഏപ്രിൽ 13-ന് എൻസിഎൽടി ആ അപേക്ഷ സ്വീകരിച്ച് ഉത്തരവിറക്കിയെന്നും വ്യക്തമാണ്. ഈ നടപടി ഹൈക്കോടതിയിൽ തീർപ്പുകൽപ്പിക്കാത്ത ലിക്വിഡേഷൻ നടപടികളുടെ കൈമാറ്റവുമായി ബന്ധമില്ലാത്ത ഒരു സ്വതന്ത്ര നടപടിയാണ്. ലിക്വിഡേഷൻ ഉത്തരവ് പാസാക്കുന്നതിന് മുമ്പ് എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും പാപ്പരത്ത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 7 പ്രകാരം അപേക്ഷിക്കാൻ എതിർകക്ഷി 3-ന് സാധിക്കുമായിരുന്നു.

ഇത് വകുപ്പ് 7-ഉം അതിനോടൊപ്പം പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 238-ഉം വായിച്ചാൽ വ്യക്തമാകും. വകുപ്പ് 238 ഇപ്രകാരമാണ്:

"**238. ഈ പാപ്പരത്ത നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ മറ്റ് നിയമങ്ങൾക്കുപരിയായി പ്രാബല്യത്തിൽ വരും.** - നിലവിൽ പ്രാബല്യത്തിലുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും നിയമത്തിലോ, അങ്ങനെയുള്ള നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന ഏതെങ്കിലും രേഖയിലോ ഇതിന് വിരുദ്ധമായി എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയിരുന്നാലും, ഈ കോഡിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് പ്രാബല്യമുണ്ടാകും."

20. 2013 ലെ കമ്പനി നിയമം, വകുപ്പ് 434 പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന്റെ പതിനൊന്നാം പട്ടിക പ്രകാരം ഭേദഗതി വരുത്തിയതിനാൽ, ഭേദഗതി വരുത്തിയ വകുപ്പ് 434 പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന്റെ ഭാഗമായി വായിക്കണം എന്നും 2013 കമ്പനി നിയമത്തിന്റെ ഭാഗമായി വായിക്കാൻ പാടില്ല എന്നും ശ്രീ. ഡേവിന്റെ വാദം തള്ളിക്കളയേണ്ടതില്ല. കാരണം, 2013 ലെ കമ്പനി നിയമം വകുപ്പ് 434 പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന്റെ പതിനൊന്നാം പട്ടിക പ്രകാരം മാറ്റിയെഴുതിയെങ്കിലും, മാറ്റിയെഴുതിയ വകുപ്പ് 434, 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിൽ മാത്രമേ കാണപ്പെടുന്നുള്ളൂ എന്നും അത് ആ നിയമത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് എന്നുമുള്ളതാണ്. ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, മാറ്റിയെഴുതിയ വകുപ്പ് 434-നും പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥകൾക്കും തമ്മിൽ എന്തെങ്കിലും പൊരുത്തക്കേടുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, രണ്ടാമത്തേതിന് മുൻഗണന നൽകണം.ഒരു സെക്യൂർഡ് ഫിനാൻഷ്യൽ ഡെബ്റ്റ് കൊടുത്തയാളായ ആൽക്കെമിസ്റ്റ് അസറ്റ് റീകൺസ്ട്രക്ഷൻ കമ്പനി ലിമിറ്റഡ് സ്ഥാപിച്ച സ്വതന്ത്ര നടപടിക്രമത്തിന് പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന്റെ 238-ാം വകുപ്പ് ബാധകമാക്കിയതിൽ എൻസിഎൽടി പൂർണ്ണമായും ശരിയായിരുന്നുവെന്നാണ് കോടതി വിശ്വസിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ, എൻസിഎൽടിക്ക് മുന്നിലുള്ള നടപടികൾക്ക് അധികാരപരിധിയില്ലെന്ന് ഹൈക്കോടതിക്ക് എങ്ങനെ പറയാൻ കഴിയും എന്നത് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. അതിനാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ ഹൈക്കോടതി വിധി റദ്ദാക്കേണ്ടതുണ്ട്. എൻസിഎൽടി നടപടികൾ ഇപ്പോൾ നിർത്തിവെച്ചതെവിടെയാണോ ആ ഘട്ടം മുതൽ തുടരും. പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന് 238-ാം വകുപ്പ് കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ ഹൈക്കോടതിയിൽ നിലവിലുള്ള കമ്പനിയുടെ ഹർജി തുടർന്ന് മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. കോഡിന് കീഴിലുള്ള നടപടികൾ പൂർണ്ണമായി മുന്നോട്ട് പോകണം എന്ന വസ്തുതയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഹൈക്കോടതിയിൽ നിലവിലുള്ള റിട്ട് ഹർജികളും തീർപ്പാക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനാൽ കോടതി അപ്പീൽ അനുവദിക്കുകയും ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധി റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു [ജയ്പൂർ മെറ്റൽസ് ആൻഡ് ഇലക്ട്രിക്കൽസ് ലിമിറ്റഡ്, ഇൻ റീ, 2018 എസ് സി സി ഓൺലൈൻ രാജ് 1472]."

19. അതുപോലെ, **ഫോറെക്ക്** (മുകളിൽ പരാമർശിച്ച) കേസിൽ, ഒരു ലിക്വിഡേഷൻ ഹർജിയിൽ നോട്ടീസ് നൽകുകയും പ്രസ്തുത ഹർജി എൻസിഎൽടിയിലേക്ക് മാറ്റാൻ ഉത്തരവിടുകയും ചെയ്ത സാഹചര്യത്തിൽ, പാപ്പരത്ത നിയമം പ്രകാരമുള്ള നടപടിയായി കണക്കാക്കാൻ ഈ കോടതി വ്യക്തമായി വിധിച്ചു:

"22. ഈ വകുപ്പ് പരിമിതമായ പ്രയോഗമുള്ളതാണ്, ലിക്വിഡേഷൻ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ച ഒരു കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരനെതിരെ പാപ്പരത്ത നിയമം വകുപ്പ്10 പ്രകാരം ഒരു ഹർജി ആരംഭിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് മാത്രമേ ഇത് തടയുന്നുള്ളൂ. ഈ വകുപ്പ് വായിച്ചാൽ, കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരനെതിരെ ലിക്വിഡേഷൻ ഉത്തരവ് ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ, അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണൽ വിധിച്ചതുപോലെ, വകുപ്പ് 7 അല്ലെങ്കിൽ 9 പ്രകാരം ഒരു പാപ്പർ ഹർജി ഫയൽ ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, നമ്മുടെ മുന്നിലുള്ള പ്രശ്നത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വകുപ്പ് 11-നെക്കുറിച്ചുള്ള ഏതൊരു പരാമർശവും പൂർണ്ണമായും അപ്രസക്തമാണ്."എന്നിരുന്നാലും, അപ്പീൽ ട്രൈബ്യൂണൽ പാസാക്കിയ അന്തിമ ഉത്തരവിൽ ഇടപെടാൻ കോടതി വിസമ്മതിക്കുന്നു, കാരണം ട്രൈബ്യൂണൽ അംഗീകരിച്ച സാമ്പത്തിക കടം കൊടുത്തയാളുടെ അപേക്ഷ ഒരു സ്വതന്ത്ര നടപടിക്രമമാണെന്നും അത് കോഡിന്റെ വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസൃതമായി തീരുമാനിക്കണമെന്നും വ്യക്തമാണ്."

20. **ഡങ്കൻസ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് ലിമിറ്റഡ് v. എ.ജെ. അഗ്രോകെം**, (2019) 9 എസ് സി സി 725 എന്ന കേസിൽ, 1953-ലെ ടീ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 16-ജി(1)(സി) പ്രകാരം (കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിന്റെ മുൻകൂർ അനുമതിയില്ലാതെ നടക്കാൻ കഴിയാത്ത) ലിക്വിഡേഷൻ നടപടികൾ നടക്കേണ്ട ഒരു സാഹചര്യവും, പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 9 പ്രകാരം ആരംഭിച്ച ഒരു നടപടിക്രമവും ഈ കോടതിക്ക് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വന്നു. **ഇന്നൊവെൻറീവ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് ലിമിറ്റഡ് v. ഐസിഐസിഐ ബാങ്ക്, (**2018) 1 എസ് സി സി 407, സ്വിസ് റിബൺസ് (മുകളിൽ പരാമർശിച്ച) എന്നീ കേസുകളിൽ ഈ കോടതിയുടെ വിധി അനുസരിച്ച്, ഈ കോടതി ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു:

"7.4. വകുപ്പ് 16-ജി(1)(സി) എന്നത് അത്തരം കമ്പനിയുടെ ലിക്വിഡേഷൻ നടപടികളെയോ അല്ലെങ്കിൽ അതിൽ ഒരു റിസീവറെ നിയമിക്കുന്നതിനെയോ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതിനാൽ, പാപ്പരത്ത നിയമം വകുപ്പ് 9 പ്രകാരമുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ ലിക്വിഡേഷനിലോ റിസീവറെ നിയമിക്കുന്നതിലോ മാത്രം ഒതുങ്ങുന്നതല്ല. കോർപ്പറേറ്റ് ഇൻസോൾവൻസി റെസല്യൂഷൻ പ്രക്രിയ പരാജയപ്പെടുമ്പോൾ മാത്രം കമ്പനിയുടെ ലിക്വിഡേഷൻ അഥവാ വിൻഡ് അപ്പ് ചെയ്യേണ്ടി വരുന്ന അവസാനത്തെ മാർഗ്ഗമായിരിക്കണം. *സ്വിസ് റിബൺസ് (പി) ലിമിറ്റഡിൽ സ്വിസ് റിബൺസ് (പി) ലിമിറ്റഡ് v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ*, (2019) 4 എസ് സി സി 17 : എ ഐ ആർ 2019 SC 739 എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി

നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, പാപ്പരത്ത നിയമം നടപ്പാക്കുമ്പോൾ കോർപ്പറേറ്റ് കടബാദ്ധ്യതയുള്ളവരെ അവരുടെ സ്വന്തം മാനേജ്മെന്റിൽ നിന്നും ലിക്വിഡേഷൻ വഴി കോർപ്പറേറ്റ് കടത്തിൽ നിന്നും സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് കോർപ്പറേറ്റ് കടബാദ്ധ്യതയുള്ളവരുടെ പുനരുജ്ജീവനവും തുടർച്ചയും ഉറപ്പാക്കുക എന്നതാണ് പ്രധാന ലക്ഷ്യം. കൂടാതെ, കോർപ്പറേറ്റ് ഇൻസോൾവൻസി റെസല്യൂഷൻ പ്രക്രിയ സമയബന്ധിതമായി പൂർത്തിയാക്കണം.അതുകൊണ്ട്, "കോർപ്പറേറ്റ് ഇൻസോൾവൻസി റെസല്യൂഷൻ പ്രോസസ്സ്" എന്നതിനെ "പിരിച്ചുവിടൽ നടപടികളുമായി" താരതമ്യം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, 1953-ലെ ടീ നിയമത്തിന് ശേഷമുള്ള നിയമമായ പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 238 പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, അത് ബാധകമാവുകയും പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥകൾ 1953-ലെ ടീ നിയമത്തിനേക്കാൾ പ്രാമുഖ്യം നേടുകയും ചെയ്യും. മറ്റേതെങ്കിലും കാഴ്ചപ്പാട് പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെയും ഉദ്ദേശ്യത്തെയും തടസ്സപ്പെടുത്തും. പാപ്പരത്ത നിയമം വകുപ്പ് 9 പ്രകാരമുള്ള നടപടികൾ ആരംഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, ടീ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ്16-ജി(1)(സി) പ്രകാരം നൽകിയിട്ടുള്ള കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിന്റെ സമ്മതം നേടേണ്ടതുണ്ടെന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം അംഗീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവുമായ, അതായത് സമയബന്ധിതമായി "കോർപ്പറേറ്റ് ഇൻസോൾവൻസി റെസല്യൂഷൻ പ്രോസസ്സ്" പൂർത്തിയാക്കുക എന്നത് തടസ്സപ്പെടും.മേൽപറഞ്ഞ ചർച്ചയുടെ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥകൾ 1953-ലെ ടീ നിയമത്തിനേക്കാൾ പ്രാമുഖ്യം നേടുന്നതായിരിക്കും. പാപ്പരത്ത നിയമം വകുപ്പ് 7 അല്ലെങ്കിൽ 9 പ്രകാരമുള്ള നടപടികൾ ആരംഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് കേന്ദ്ര സർക്കാരിന്റെ മുൻകൂർ അനുമതി ആവശ്യമില്ല. കേന്ദ്ര സർക്കാരിന്റെ അനുമതി ഇല്ലാതെ തന്നെ, പ്രവർത്തനക്ഷമമായ കടം കൊടുത്തയാൾ ആരംഭിച്ച പാപ്പരത്ത നിയമം വകുപ്പ് 7 അല്ലെങ്കിൽ 9 പ്രകാരമുള്ള പാപ്പരത്വ നടപടികൾ നിലനിർത്താൻ സാധിക്കും."

21. **കാലിഡോണിയ ജൂട്ട് ആൻഡ് ഫൈബേഴ്സ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് v. ആക്സിസ് നിർമാൻ ആൻഡ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് ലിമിറ്റഡ്**, 2020 എസ് സി സി ഓൺലൈൻ എസ് സി 943 **["കാലിഡോണിയ"]** എന്ന കേസിൽ, കമ്പനി കോടതിയിലെ പാപ്പരത്വ നടപടിക്രമം റദ്ദാക്കിയ ഉത്തരവ് പാസാക്കുകയും പിന്നീട് താൽക്കാലികമായി നിർത്തിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടും, അത് മാറ്റാൻ കഴിയുമോ എന്ന് ഈ കോടതി തീരുമാനിച്ചു. ഈ കോടതി 27-ാം ഖണ്ഡികയിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു:

"27. നിയമപരമായ നടപടിക്രമങ്ങളിലൂടെ ചില പ്രത്യേകതരം പിരിച്ചുവിടൽ നടപടികൾ കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിന് പുറമേ, വകുപ്പ് 434(1)(സി) പ്രകാരം, അത്തരം നടപടികൾ

എൻസിഎൽടി-യിലേക്ക് മാറ്റാൻ ആ നടപടികളിലെ കക്ഷികൾക്ക് ഒരു അവസരം നൽകുന്നു. ഇത് ക്ലോസ് (സി)-യിലെ അഞ്ചാമത്തെ വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് കീഴിലാണ്." തുടർന്ന് കോടതി ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു, അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു വിൻഡിംഗ് നടപടിക്രമത്തിൽ, എല്ലാ കടം കൊടുത്തവരും പ്രസ്തുത നടപടിക്രമത്തിൽ കക്ഷികളായിരിക്കും. അതിനാൽ, ഒരു സുരക്ഷിത കടം കൊടുത്തയാൾക്ക്, 2013-ലെ കമ്പനി നിയമം വകുപ്പ് 434(1)(സി)-യിലെ അഞ്ചാമത്തെ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം, മേൽപ്പറഞ്ഞ നടപടിക്രമം എൻസിഎൽടി-യിലേക്ക് മാറ്റുന്നതിനായി കമ്പനി കോടതിയെ സമീപിക്കാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ മാറ്റിയാൽ, വകുപ്പ് 7 അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 9 പ്രകാരമുള്ള നടപടിയായി അത് പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്.

22. നടപടിക്രമത്തിൽ, **ഇസ്പാത്തിൽ** (മുകളിൽ പരാമർശിച്ച), ഹൈക്കോടതി ഒരു പിരിച്ചുവിടൽ ഹർജി സ്വീകരിക്കുകയും തുടർന്ന് പാപ്പരത്ത നിയമപ്രകാരമുള്ള നടപടിയായി വിചാരണ ചെയ്യുന്നതിനായി എൻസിഎൽടി-യിലേക്ക് മാറ്റുകയും ചെയ്ത ഒരു കേസ് ഈ കോടതിക്ക് നേരിടേണ്ടി വന്നു. **ജയ്പൂർ മെറ്റൽസ്** (മുകളിൽ പരാമർശിച്ച), **ഫോറെക്ക്** (മുകളിൽ പരാമർശിച്ച), **കാലിഡോണിയ** (മുകളിൽ പരാമർശിച്ച) എന്നിവയിലെ വിധികൾ പരിശോധിച്ച ശേഷം,2013 ലെ കമ്പനി നിയമപ്രകാരമുള്ള കമ്പനികളുടെ പിരിച്ചുവിടലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിവിധ വകുപ്പുകൾ വിശദീകരിച്ച ശേഷം, ഈ കോടതി ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു:

"**20.** ഈ കോടതിയുടെ മൂന്ന് വിധികൾ വായിച്ചാൽ താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാകും:

(i) പിരിച്ചുവിടൽ നടപടികളുടെ കൈമാറ്റം സംബന്ധിച്ച്, കമ്പനികളുടെ പിരിച്ചുവിടലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നടപടികൾ എൻസിഎൽടി-യിലേക്ക് കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നത് കേന്ദ്ര സർക്കാർ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു ഘട്ടത്തിൽ നിന്ന് ആരംഭിക്കുന്ന രീതിയിലാണ് പാപ്പരത്ത നിയമം ആരംഭിച്ചത്.

(ii) 2016 ഡിസംബർ 15 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന ട്രാൻസ്ഫർ ചട്ടങ്ങൾ, 2016 [കമ്പനി (ട്രാൻസ്ഫർ ഓഫ് പെൻഡിംഗ് പ്രൊസീഡിംഗ്സ്) ചട്ടങ്ങൾ, 2016] ആണ് ഇത് നടപ്പിലാക്കിയത്. ചട്ടങ്ങൾ 5, 6 എന്നിവ മൂന്ന് തരം നടപടിക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് പരാമർശിക്കുന്നത്. പിരിച്ചുവിടൽ ഹർജിയുടെ നോട്ടീസ് നൽകുന്ന ഘട്ടത്തിലുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ മാത്രമേ നിർബന്ധമായും എൻസിഎൽടിയിലേക്ക് മാറ്റുകയുള്ളൂ.

(iii) അതിനാൽ, നോട്ടീസിന് ശേഷവും പിരിച്ചുവിടൽ ഹർജികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് മുൻപും, സമാന്തര നടപടിക്രമങ്ങൾ രണ്ട് നിയമങ്ങൾ പ്രകാരവും തുടരും, ഇത് വളരെ തൃപ്തികരമല്ലാത്ത ഒരു അവസ്ഥയിലേക്ക് നയിക്കും. ഇത് വകുപ്പ് 434(1)(സി) യിലെ അഞ്ചാമത്തെ വ്യവസ്ഥയുടെ ആമുഖത്തിലേക്ക് നയിച്ചു. കാലിഡോണിയയിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ [*കാലെഡോണിയ ജൂട്ട് & ഫൈബേഴ്സ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് v. ആക്സിസ് നിർമാൻ & ഇൻഡസ്ട്രീസ് ലിമിറ്റഡ്*, 2020 എസ് സി സി ഓൺലൈൻ എസ് സി 943], ഇത് പിരിച്ചുവിടൽ നടപടിക്രമത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക ഘട്ടത്തിൽ ഒതുങ്ങുന്നില്ല.

(iv) അതിനാൽ, നിയമപരമായി താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ എന്തെന്നാൽ, ഒരു പിരിച്ചുവിടൽ ഹർജി സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷവും, പിരിച്ചുവിടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ ഏറ്റെടുക്കാൻ ഒരു കമ്പനി ലിക്വിഡേറ്ററെ നിയമിച്ചതിനുശേഷവും, അത്തരം ഹർജി എൻസിഎൽടിക്ക് കൈമാറാൻ കമ്പനി കോടതിയിൽ വിവേചനാധികാരം നിക്ഷിപ്തമാണ്. ഈ കേസിൽ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ ഉയരുന്ന ചോദ്യം, അത്തരം വിവേചനാധികാരം എങ്ങനെ പ്രയോഗിക്കണം എന്നതാണ്?"

xxx xxx xxx

"31. 2013-ലെ കമ്പനി നിയമത്തിന്റെ അദ്ധ്യായം XX പ്രകാരം മുകളിൽ പറഞ്ഞ പിരിച്ചുവിടൽ പദ്ധതി കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, നിരവധി ഘട്ടങ്ങൾ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാണ്, പിരിച്ചുവിടൽ ഹർജി സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷവും നടപടികളെ നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള അധികാരം ട്രൈബ്യൂണലിന് നിലനിർത്തുന്നു. അങ്ങനെ, അപേക്ഷ തീർപ്പാക്കാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ, 1959-ലെ കമ്പനി (കോടതി) ചട്ടങ്ങളിലെ ചട്ടം 26 പ്രകാരം, കോഡിന്റെ അപേക്ഷയുടെ ഗുണപരമായ ഫലം കണക്കിലെടുത്ത്, അത്തരം പിരിച്ചുവിടൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ നിർബന്ധമായും എൻസിഎൽടി-ക്ക് കൈമാറാവുന്നതാണ്, ഇത് കോഡ് പ്രകാരം പരിഹരിക്കാവുന്നതാണ്. നോട്ടീസ് പുറപ്പെടുവിച്ചതിനു ശേഷവും പ്രവേശനത്തിനു മുമ്പുള്ള പ്രവേശനത്തിനു ശേഷവും, ഫലം ഒന്നുതന്നെയായിരിക്കും. എങ്കിലും, ഒരു പിരിച്ചുവിടൽ ഹർജി സ്വീകരിച്ച ശേഷം, കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ പിരിച്ചുവിടൽ ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, കമ്പനി ലിക്വിഡേറ്റർ ഏറ്റെടുക്കുന്ന പക്ഷം,2013-ലെ കമ്പനി നിയമം വകുപ്പ് 290 അനുസരിച്ച്, കമ്പനിയുടെ ലാഭകരമായ പിരിച്ചുവിടലിനായി കമ്പനി ലിക്വിഡേറ്റർക്ക് കമ്പനിയുടെ ബിസിനസ്സ് ആവശ്യാനുസരണം നടത്താനും, കമ്പനിയെ ഒരു തുടർനടപടിയായി വിൽക്കാനും പോലും സാധിക്കും. സ്ഥാവര സ്വത്തുക്കളുടെയോ, ചര സ്വത്തുക്കളുടെയോ യഥാർത്ഥ വിൽപ്പന നടന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ഒരു കമ്പനി കോടതിക്ക് ഒരു

കടം കൊടുത്തയാൾ അല്ലെങ്കിൽ നടപടിക്രമങ്ങളിലെ ഏതെങ്കിലും കക്ഷി നൽകുന്ന ട്രാൻസ്ഫർ അപേക്ഷയിൽ തടയിടാൻ സാധിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള മാറ്റങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ ഉണ്ടാകില്ല. പിരിച്ചുവിടൽ നടപടികൾ പഴയപടിയാക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു ഘട്ടത്തിൽ എത്തിയാൽ മാത്രമേ, കമ്പനി കോടതി പിരിച്ചുവിടൽ നടപടികളുമായി മുന്നോട്ട് പോകാവൂ, പകരം കോഡിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസൃതമായി നടപടിക്രമങ്ങൾ എൻസിഎൽടിയിലേക്ക് മാറ്റണോ വേണ്ടയോ എന്ന് തീരുമാനിക്കണം. ഈ ഘട്ടത്തിലെത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്നത് ഓരോ കേസിന്റെയും വസ്തുതകളെയും സാഹചര്യങ്ങളെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കും."

23. മുകളിൽ പറഞ്ഞ അധികാരികളുടെ ഒരു വിശദീകരണം കാണിക്കുന്നത്, പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 7 അല്ലെങ്കിൽ 9 പ്രകാരമുള്ള ഒരു ഹർജി ഒരു സ്വതന്ത്ര നടപടിയാണെന്നും അതേ കമ്പനിക്കെതിരെ ഫയൽ ചെയ്തേക്കാവുന്ന പിരിച്ചുവിടൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ ബാധിക്കില്ലെന്നും ആയിരിക്കും.പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഒരു കമ്പനി പിരിച്ചുവിടൽ പ്രക്രിയ കോർപ്പറേറ്റ് അവസാനിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ, പിരിച്ചുവിടൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ പാപ്പരത്ത നിയമപ്രകാരം വിചാരണ ചെയ്യുന്നതിനായി എൻസിഎൽടിയിലേക്ക് മാറ്റാൻ കഴിയൂ എന്ന് വ്യക്തമാണ്. കോർപ്പറേറ്റ് മരണം അനിവാര്യമാണെന്ന് അപ്രതിരോധ്യമായ നിഗമനത്തിലെത്തുന്നതുവരെ, കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരനെ പൊതുതാൽപ്പര്യത്തിന്റെ പേരിൽ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാൻ എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും നടത്തണം, അതിൽ കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരന്റെ തൊഴിലാളികൾ മാത്രമല്ല, അതിന്റെ കടക്കാരും രാജ്യത്തിന്റെ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയുടെ വലിയ താൽപ്പര്യത്തിനായി അത് ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്ന ഉൽപ്പന്നങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ, 1956 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 446/2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 279 പ്രകാരം അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദത്തെ അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല, ഒരു പിരിച്ചുവിടൽ ഹർജി സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, പാപ്പരത്ത നിയമപ്രകാരം സമർപ്പിച്ച വകുപ്പ് 7 അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 9 വഴി കമ്പനിയുടെ പുനരുജ്ജീവനത്തിനുള്ള തുടർന്നുള്ള ഏതൊരു ശ്രമത്തെയും പിരിച്ചുവിടൽ ഹർജി മറികടക്കും. 1956 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ 391 മുതൽ 393 വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ, ഒരു പ്രത്യേക വസ്തുതാപരമായ സാഹചര്യത്തിൽ, കമ്പനിയെ പ്രതിസന്ധിയിൽ നിന്ന് കരകയറ്റാൻ പ്രയോജനപ്പെടുത്താമെന്നത് ശരിയാണെങ്കിലും, 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ 230(1) വകുപ്പ് പ്രബോധനപരമാണ്, കൂടാതെ ഇനിപ്പറയുന്നവയും നൽകുന്നു:

"230. കടക്കാരുമായും അംഗങ്ങളുമായും വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യാനോ ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്യാനോ ഉള്ള അധികാരം.—(1) ഒരു വിട്ടുവീഴ്ച അല്ലെങ്കിൽ ക്രമീകരണം നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നിടത്ത്—

(എ) ഒരു കമ്പനിയും അതിന്റെ കടക്കാരുമായും അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ഏതെങ്കിലും വിഭാഗവും തമ്മിൽ;

അല്ലെങ്കിൽ

(ബി) ഒരു കമ്പനിയും അതിന്റെ അംഗങ്ങളും അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ഏതെങ്കിലും വിഭാഗവും തമ്മിൽ, കമ്പനിയുടെയോ കമ്പനിയുടെ ഏതെങ്കിലും കടക്കാരന്റെയോ അംഗത്തിന്റെയോ അപേക്ഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അല്ലെങ്കിൽ ഈ നിയമത്തിന് കീഴിൽ നിയമിച്ച ലിക്വിഡേറ്ററുടെയോ, 2016 ലെ പാപ്പരത്ത നിയമം പ്രകാരം, അല്ലെങ്കിൽ സാഹചര്യമനുസരിച്ച്, കടക്കാരുടെയോ കടക്കാരുടെ വിഭാഗത്തിന്റെയോ ഒരു മീറ്റിംഗ്, അല്ലെങ്കിൽ അംഗങ്ങളുടെയോ വിഭാഗത്തിന്റെയോ മീറ്റിംഗ്, ട്രൈബ്യൂണൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന രീതിയിൽ വിളിക്കാനും നടത്താനും നടത്താനും ഉത്തരവിടാം.

വിശദീകരണം- —ഈ ഉപവകുപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കായി, ക്രമീകരണത്തിൽ വ്യത്യസ്ത ക്ലാസുകളിലെ ഓഹരികൾ ഏകീകരിച്ചോ അല്ലെങ്കിൽ വ്യത്യസ്ത ക്ലാസുകളിലെ ഓഹരികളായി ഓഹരികൾ വിഭജിച്ചോ, അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടും വഴി കമ്പനിയുടെ ഓഹരി മൂലധനം പുനഃക്രമീകരിക്കുന്നത് ഉൾപ്പെടുന്നു.

xxx xxx xxx"

ഈ വകുപ്പിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത്, ലിക്വിഡേഷൻ ഉത്തരവിട്ടാൽ ഒരു പാപ്പരത്ത നിയമം നടപടിക്രമത്തിൽ ഒരു ഒത്തുതീർപ്പോ ക്രമീകരണമോ നടത്താമെന്നാണ്. എന്നിരുന്നാലും, കമ്പനി നിയമ പ്രകാരം, പിരിച്ചുവിടൽ മാത്രമേ ഉത്തരവിടാൻ കഴിയൂ എന്നതാണ് പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം. അതേസമയം,പാപ്പരത്ത നിയമപ്രകാരം, ഒരു പുതിയ മാനേജ്മെന്റിന്റെ വരവിലൂടെ കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരനെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നത്.

24. വസ്തുതകൾ പരിശോധിച്ചാലും, **ആക്ഷൻ ഇസ്പാത്തിന്റെ** (മുകളിൽ പരാമർശിച്ച) കേസിൽ 31-ാം ഖണ്ഡികയിൽ സൂചിപ്പിച്ച അർത്ഥത്തിൽ ഒന്നും മാറ്റാനാവാത്തതായി സംഭവിച്ചില്ലെന്ന് പറയാൻ കഴിയും.

25. ഒരു സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്റർ പിരിച്ചുവിടലിന് പുറത്താണ് നിലകൊള്ളുന്നത് എന്നും പിരിച്ചുവിടൽ നടപടികൾക്ക് പുറത്ത് നിന്ന് തന്നെ അയാൾക്ക് സുരക്ഷാ ആനുകൂല്യം നേടിയെടുക്കാൻ കഴിയും എന്നതും നിയമപരമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട കാര്യമാണ്.

എം.കെ. രംഗനാഥൻ v. ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് മദ്രാസ്, (1955) 2 എസ് സി ആർ 374 എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി ഇങ്ങനെ വിധിച്ചു:

"ഒരു കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുന്നതിൽ ഒരു സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്ററുടെ സ്ഥാനം ലോർഡ് റെൻബറി ഫുഡ് കൺട്രോളർ v. കോർക്ക് [1923 അപ്പീൽ കേസുകൾ 647]-ൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു:

"പിരിച്ചുവിടലിന് പുറത്ത്" എന്ന വാചകം, പലപ്പോഴും ഉപയോഗിക്കുന്നതുപോലെ, ഒരു സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്ററെ പരാമർശിക്കുമ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ഒരു വാക്യമാണ്, ഉദാഹരണത്തിന് ഒരു പണയഉടമ. ലിക്വിഡേഷനിലുള്ള ഒരു കമ്പനിയുടെ പണയഉടമയ്ക്ക് "പണയം ചെയ്ത സ്വത്ത് എന്റെ സ്വത്ത് പണയംചെയ്യുന്നതിന്റെ പരിധി വരെയാണ്. എന്റെ പണയം അവസാനിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നത് എനിക്ക് പ്രശ്നമല്ല. ഞാൻ പണയം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന് പുറത്താണ്" എന്ന് പറയാനുള്ള അവകാശമുണ്ട്, കൂടാതെ പണയഉടമ എന്ന നിലയിൽ എന്റെ അവകാശങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്യും. അത്തരമൊരു കടക്കാരൻ ഒരു പണയഉടമ എന്ന നിലയിലല്ല, മറിച്ച് ഒരു കടക്കാരൻ എന്ന നിലയിലുള്ള തന്റെ അവകാശം സ്ഥാപിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന സാഹചര്യവുമായി ഇത് താരതമ്യം ചെയ്യണം. 'എന്റെ കടത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ തെളിയിക്കും' എന്ന് അയാൾക്ക് പറയാം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, അയാൾ പിരിച്ചുവിടൽ നടപടിയിലേക്ക് വരുന്നു".

പാൽമറിന്റെ കമ്പനി കീഴ്വഴക്കങ്ങൾ വാല്യം II, പേജ് 415-ൽ ഇത് സംഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്:

"ചില സമയങ്ങളിൽ, പണയം വെച്ചയാൾക്ക് പണയം നൽകുന്നയാൾ നൽകുന്ന വിൽപ്പന അധികാരം ഉപയോഗിച്ച്, പണയം വെച്ചയാൾക്ക് സമ്മതമുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും, പണയം വെച്ചയാൾ വിൽക്കുന്നു. വിൽപ്പന അധികാരം ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് അനുമതി വാങ്ങേണ്ടതില്ല, അത്തരം അനുമതി നൽകുന്ന ഉത്തരവുകൾ ചിലപ്പോൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും." അതിനാൽ, സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്റർക്ക് കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അറിയേണ്ടതില്ല. കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുന്ന കോടതിയുടെ അനുമതിയില്ലാതെ തന്നെ അയാൾക്ക് സുരക്ഷാ ഉക തിരിച്ചുകിട്ടും. എന്നിരുന്നാലും, സുരക്ഷാ ഉക തിരിച്ചുകിട്ടുന്നതിന് അയാൾ ഒരു കേസ് ഫയൽ ചെയ്യുകയോ മറ്റ് നിയമനടപടികൾ സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, ഇന്ത്യൻ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 171-ന് സമാനമായ വകുപ്പ് 231 പ്രകാരം, അയാൾക്ക് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് കമ്പനി അടച്ചുപൂട്ടുന്ന കോടതിയുടെ അനുമതി വാങ്ങേണ്ടതുണ്ട്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, അയാൾക്ക്

സ്വയമേ അനുമതി ലഭിക്കുമെങ്കിലും, ഇത് ബാധകമാണ്.231-ാം വകുപ്പ് 228(1)-ാം വകുപ്പുമായി ചേർത്ത് വായിക്കുകയും രണ്ടാമത്തേതിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന അറ്റാച്ച്മെന്റ്, സീക്വെസ്ട്രേഷൻ, ഡിസ്ട്രസ് അല്ലെങ്കിൽ എക്സിക്യൂഷൻ എന്നിവ കോടതി മുഖേനയുള്ള നടപടികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണെന്നും, കടം കൊടുത്തയാൾ ആ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, വിൻഡിംഗ് കോടതിയുടെ അനുമതിയില്ലാതെ കമ്പനിയുടെ എസ്റ്റേറ്റിനോ സ്വത്തുക്കൾക്കോ എതിരെ പിരിച്ചുവിടൽ ആരംഭിച്ച ശേഷം അവ നടപ്പാക്കാൻ കഴിയില്ല. 317-ാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകളും 231-ാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അനുബന്ധമാണ്, കൂടാതെ സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്ററുടെ സ്ഥാനം പിരിച്ചുവിടലിന് പുറത്തുള്ള ഒരാളായിരിക്കണം എന്ന് ഊന്നിപ്പറയുന്നു.സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്റർക്ക് ആ അവകാശങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും വിനിയോഗിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ, പാപ്പരത്ത നിയമപ്രകാരം ഉണ്ടാകുന്ന അതേ സ്ഥാനമായിരിക്കും.

ഇന്ത്യൻ കമ്പനി നിയമത്തിലെ ബന്ധപ്പെട്ട വ്യവസ്ഥകൾ ഇംഗ്ലീഷ് കമ്പനി നിയമത്തിൽ നിന്ന് ഏതാണ്ട് അതേപടി ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിലപ്പുറം ഒന്നുമില്ലെങ്കിൽ, ഇവിടെ സുരക്ഷിത ക്രെഡിറ്ററുടെ നില ഇംഗ്ലണ്ടിലേതിന് സമാനമായിരിക്കും. കോടതിയുടെ ഇടപെടലില്ലാതെ അയാൾ നടത്തുന്ന പിരിച്ചുവിടലും വിൽപ്പനയും സാധുതയുള്ളതായിരിക്കും. ഇന്ത്യൻ കമ്പനീ നിയമം വകുപ്പ് 232(1) പ്രകാരം അസാധുവാണെന്ന് ഇതിനെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല."

(383, 384 പേജുകളിൽ)

സെൻട്രൽ ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ v. എൽമോട്ട് എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോ., (1994) 4 എസ് സി സി 159 (ഖണ്ഡിക 14), **ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ക്രെഡിറ്റ് ആൻഡ് ഇൻവെസ്റ്റ്മെന്റ് കോർപ്പറേഷൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡ് v. ശ്രീനിവാസ് ഏജൻസീസ്**, (1996) 4 എസ് സി സി 165 (ഖണ്ഡിക 2), **ബോർഡ് ഓഫ് ട്രസ്റ്റീസ്, പോർട്ട് ഓഫ് മുംബൈ v. ഇന്ത്യൻ ഓയിൽ കോർപ്പറേഷൻ,** (1998) 4 എസ് സി സി 302 (ഖണ്ഡിക 12) എന്നിവയിൽ ഈ തത്വം പിന്തുടർന്നിട്ടുണ്ട്.

26. കോർപ്പറേറ്റ് കടക്കാരന്റെ സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്ററായ ഇന്ത്യാബുൾസ്, അതായത് എസ്ആർയുഐഎൽ, ഒരു പണയം വഴി കടം തീർക്കാൻ വേണ്ടി, പണയം വെച്ച സ്വത്ത് പുറത്ത് വിറ്റു. പ്രൊവിഷണൽ ലിക്വിഡേറ്റർ ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയിൽ ഫയൽ ചെയ്ത നടപടിക്രമങ്ങളുടെ വിഷയമാണ് മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിൽപ്പന. പ്രൊഫഷണൽ ലിക്വിഡേറ്റർ ഫയൽ ചെയ്ത എസ്ആർയുഐഎൽന്റെ ആസ്തി, പിരിച്ചുവിടൽ ചെയ്യുന്നതിനായി താൽക്കാലിക ലിക്വിഡേറ്റർക്ക് തിരികെ ലഭിക്കും. വിൽപ്പന

ശരിവച്ചാൽ, അതുപോലെ തന്നെ, എസ്ആർയുഐഎൽന്റെ മറ്റ് ആസ്തികളും ഉണ്ട്, അവ പിരിച്ചുവിടൽ ചെയ്യുന്നതിനായി താൽക്കാലിക ലിക്വിഡേറ്ററുടെ കൈകളിൽ തന്നെ തുടരും. ഈ കേസിന്റെ വസ്തുതകൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന കേസ് അവസാനിപ്പിക്കൽ നടപടികൾ കൈമാറുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും, ബോംബെ ഹൈക്കോടതി തന്നെ, 28.11.2019, 23.01.2020 തീയതികളിലെ ഉത്തരവുകൾ പ്രകാരം, എൻസിഎൽടിയുടെ മുമ്പാകെ നിലനിൽക്കുന്ന വകുപ്പ് 7 നടപടിക്രമങ്ങളിൽ എസ്ആർയുഐഎൽ-ന്റെ രേഖകളും ആസ്തികളും ഐആർപിക്ക് കൈമാറാൻ താൽക്കാലിക ലിക്വിഡേറ്ററോട് നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. സംശയമില്ല, താൽക്കാലിക ലിക്വിഡേറ്ററുടെ ചെലവുകൾക്കായി ആവശ്യമായ തുക ഐആർപി ഇതുവരെ നൽകാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഇത് ഇതുവരെ ചെയ്തിട്ടില്ല.

27. എൻസിഎൽടിക്ക് മുമ്പാകെ പാപ്പരത്ത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 7 പ്രകാരം എസ്ആർഇഐ അവരുടെ അപേക്ഷയിൽ പിരിച്ചുവിടൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ അടിച്ചമർത്തി, തീർപ്പുകൽപ്പിക്കാത്ത പിരിച്ചുവിടൽ നടപടിക്രമങ്ങളിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് മുമ്പാകെ ഒരു ട്രാൻസ്ഫർ അപേക്ഷ നീക്കുന്നത് ഒഴിവാക്കാൻ ഒരു തന്ത്രമായി മാത്രമേ വകുപ്പ് 7 അവലംബിച്ചിട്ടുള്ളൂ എന്ന് ഡോ. സിംഗ്വിയും ശ്രീ രഞ്ജിത് കുമാറും ശക്തമായി വാദിച്ചു. ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുപോലെ, വകുപ്പ് 7 ഒരു സ്വതന്ത്ര നടപടിയാണെന്ന ലളിതമായ കാരണത്താൽ ഈ വാദങ്ങൾ അപ്പീൽവാദിക്ക് പ്രയോജനകരമല്ല, അത് സ്വന്തം യോഗ്യതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതാണ്. പിരിച്ചുവിടലിന്റെ ഏതെങ്കിലും "അടിച്ചമർത്തൽ" നടപടിക്രമങ്ങൾ, അതിനാൽ, പാപ്പരത്ത നിയമത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു വകുപ്പ് 7 ഹർജി തീരുമാനിക്കുന്നതിൽ ഒരു ഫലവും ഉണ്ടാക്കില്ല. അതുപോലെ, വകുപ്പ് 7 സ്വയം നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു സ്വതന്ത്ര നടപടിയായതിനാൽ അതേ കാരണത്താൽ ഏതെങ്കിലും പിരിച്ചുവിടൽ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയാനാവില്ല.ശ്രീ സിൻഹ ശരിയായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, 2013 ലെ കമ്പനി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 434(1)(സി) യുടെ അഞ്ചാമത്തെ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം ഒരു വിവേചനാധികാര അധികാരപരിധി, വകുപ്പ് 7 ന്റെയും പാപ്പരത്ത നിയമത്തിലെ മറ്റ് വ്യവസ്ഥകളുടെയും മാനദണ്ഡങ്ങൾ പാലിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, പാപ്പരത്ത നിയമത്തിന് കീഴിലുള്ള എൻസിഎൽടിയുടെ നിസ്സംശയമായ അധികാരപരിധിയെ മറികടക്കാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, ഈ കാരണങ്ങളാൽ, അപ്പീൽ തള്ളിക്കളയുന്നു, കൂടാതെ 18.12.2020 ന് ഈ കോടതി പാസാക്കിയ ഇടക്കാല ഉത്തരവ് ഉടനടി ഒഴിവാക്കപ്പെടും.

ദിവ്യ പാണ്ഡെ അപ്പീൽ തള്ളി.